

АНТРОПОСОФСКИ ВЕСТИ

Брой 25
Рождество 2008
Цена: по желание

ИЗДАВА СЕ ОТ АНТРОПОСОФСКОТО ОБЩЕСТВО В БЪЛГАРИЯ

Антропософията е път на познание и себеразвитие, който обхваща сферите на философията и науката, изкуството и социалния ред, предлага духовно-научни методи за развитие на истинско осъзнаване на Реалността, дава обективно обяснение за човешката и световна еволюция. Основателят д-р Рудолф Щайнер (1861 - 1925) предоставя навсяка индивидуалност в пълна свобода обективно да изследва и провери фактите, изнесени от него за видимия и невидимия свят.

Съдържание:

Коледна имагинация на Антропос-София

Сергей Прокофиев

1. Коледна имагинация на Антропос-София
2. Празникът Рождество и пътят на инкарнацията
3. Песен за съня на Олаф Остезон
5. Проект за процедура за номиниране и избор на членове на УС
5. Северна лятна конференция
Страстта на викингите за битки
Християнското милосърдие
6. Изследванията и медитацията
Принос към науката
7. Осма историографска конференция
Европа Изток-Запад: исторически
съответствия и целебно бъдеще
9. Обучение по антропософска лечебна
педагогика и социална терапия
11. Интервю с ръководителите
на учебните групи
13. Относно обучението на възрастни
14. Топлият вятър в декември пред Коледа
15. Работата в учебните групи
15. Коледна Конференция
Изкуството и посвещението
16. Атропософски Групи

ПОКАНА

"Рождество" в Стара Загора

Както не веднъж беше отбелязано на страниците на тази книга, всички описани от нас преживявания са резултат от съзнателното преминаване на съвременния път на Посвещение. Този път в настоящият цикъл на развитие не е свързан непосредствено с ритъма на годината, но въпреки това не по-малко съществен се явява факта, че най-благоприятното време за постигане на посочените преживявания са именно четирите седмици на Адвента, които непосредствено предхождат Рождество. Тъй като през този период всеки човек подсъзнателно извървява пътя през своите обвивки, постепенно приближавайки се около времето на Рождество към своя Висш Аз. Ако той в качеството си на ученик на антропософски-ориентираната духовна наука премине през съответното вътрешно развитие и му се отдаде най-вече да

възпита в себе си определените добродетели: справедливост – в течение на първата седмица от Адвента, умереност и разсъдливост – по времето на втората, мъжество и присъствие на духа – по време на третата, и накрая, мъдрост – по време на четвъртата седмица от Адвента, то на Рождество такъв човек може *съзнателно* да изживее раждането на Висшия Аз в своята душа. И тогава Рождество ще стане за него не само празник, който е свързан в една или друга степен с външно разбираните традиции, но и реално вътрешно изживяване – *раждането на Висшия Аз от придобитата от душата, по пътя на вътрешно развитие, майчина субстанция на мъдростта*. Така стават реалност за душата на ученика думите на Ангелус Силезиус: "Христос може да се роди хиляди пъти във Витлеем, но ако не се роди в твоята душа, Той е изгубен за теб."¹

И това изживяване като резултат и завършек на целия изминат път може съвсем реално да застане на Рождество пред душата на ученика в следната имагинация: като че ли под свода на величествен Храм ѝ се явява изпълнен с дълбока мъдрост, с небесна чистота и кротост образът на Майката-Дева с Младенеца на ръце сияещ от съзнание на Духа. Този образ на Мария, който е описан също в Евангелието от Лука, съгласно данните от духовната наука е не нещо друго, а земно отражение на небесната, Божествената Същност на Изида-София, а Младенеца в нейните ръце (Исус от натановия дом на Давид) е не някой друг, а самата Натанова Душа слязла на Земята и въплъттила се във физическо тяло, небесният праобраз на Човека, истинският Антропос в неговото райско, още незасегнато от греха състояние.

Антропос от началото на света е "жива-

та душа" на коленете на Мария-София. Този образ е великата коледна имагинация на *Антропос-София* – новото същество, родено от субстанцията на Божествената Мъдрост, небесната София, тоест истинският Антропос, който е трябвало веднъж да приеме в себе си Духовното Слънце – Христос. И затова Рождество е истински празник на Антропософията, периода, когато на Земята, в сърцето на Европа, на 25 декември 1923 г. е бил положен Основният Камък на новите християнски мистерии, намиращи се под непосредственото ръководство на Михаил-Христос.² И ако вечнозелената корона на великото коледно дърво на новите мистерии ни сочи към бъдещето, неговият мощен ствол – към непосредственото действие на тези мистерии в настоящето, то корените му се губят в дълбокото минало, достигайки времето, когато имагинацията, която сега можем вътрешно да изживеем по Коледа като имагинация на Антропос-София, веднъж бе осъществена на физически план като реално историческо събитие. Понеже, както крайната цел на съвременната Антропософия е да ни доведе до действително "съзиране на Духа" чрез строгата школа на не-престанното "размишление на Духа" (т.е. преди всичко чрез изучаване на данните на съвременната духовна наука), така тя извиква в нас и едно "спомняне за Духа", което като спомняне за Рождество ни насочва към раждането в

мрака на зимната нощ на изначалния Антропос – Натановата Душа.

За това спомняне за "Прарождественската нощ" Рудолф Щайнер говори със силни, могъщи слова през втория ден на Коледното събрание: "Ние посадохме това в себе си (душевната светлина, импулса на Основния Камък), мои скъпи приятели, в онзи момент, когато действително разбиращото света *човешко спомняне* се вглежда назад към онази точка в еволюцията на човечеството в Поврата на Времената, когато в мрака на нощта и в *мрака на моралното усещане на хората* се роди, прониквайки като небесна Светлина, Божественото Същество, навлязлото сред човечеството Духовно Същество, което стана Христос. ... Тъй че нека нашето сърдечно чувство се насочи към Прарождественската нощ, изпълнила се в древна Палестина".³

"Упражнявай спомнянето за Духа в дълбините на душата..."

Тези думи от първата част на Медитацията на Основния Камък в пълна степен могат да бъдат отнесени именно към празника Рождество. В него нашето *спомняне* се насочва към съпреживяване на изначалното "Ex Deo Nascimur", към раждането в земния свят на Натановата Душа, небесният праобраз на човечеството, ис-

тинният Антропос. И както изживяванията през първите 3 седмици на Адвента са възпоменание за трите предземни жертви на Натановата Душа, така последната седмица на Адвента и, преди всичко, завършващият я празник Рождество е възпоменание за четвъртата и най-велика жертва на Натановата Душа – за нейното въплъщаване на Земята за приемането на Христос-Слънце.

Откъс от книгата "Кръговратът на годината като път на посещение".

Превод от руски – Петранка Георгиева

(1) Изречението на Ангелус Силезиус е цитирано от лекцията от 23.XII.1913 г. в Берлин (СС-150). Към думите на Ангелус Силезиус можем да присъединим следното изказване на Рудолф Щайнер, което е тяхна съвременна метаморфоза и посочва едновременно смисъла и целите на съвременната духовна наука (Антропософията): "Това, което ние трябва да искаме в духовно отношение е един вид Мирово Рождество. Христос трябва, за човешкото разбиране, отново да се роди духовно. И цялата работа в областта на духовната наука е един вид Рождественски празник, Раждане на Христос в човешката мъдрост." (СС-165, 27.12.1915).

(2) Виж книгата "Рудолф Щайнер и крайгълните Мистерии на нашето време", гл. 5.

(3) Думите са произнесени при полагането на Основния Камък на Единното Антропософско Общество, 25.XII.1923 г. в Дорнах, (СС-260).

Празникът Рождество и пътят на инкарнацията

Всеки път коледният празник застава пред нас в края на поредната изминала година. И всеки път ние търсим и се опитваме да намерим по един или друг начин в този празник една нова надежда. Защото празникът на Рождеството е още празник на детето, на раждането на новия живот. И ако наистина искаме да се свържем с коледното настроение, навсякъде около нас – не само сега, но и през цялата изминала година – ние можем да се запитаем: "Къде и как аз открих нещо наистина ново в себе си, къде и кога се появи нещо наистина ново в моя живот?" И ако искаме – като индивидуалности и като членове на Антропософското общество – да вървим напред, а не да стоим на едно място, ние можем да направим това единствено ако търсим и откриваме тези нови импулси сред нас. Защото те често не се проявяват във формата, в която ги очакваме (точно поради това, че са нови и различни от досегашните). Както всяко нещо в духовната наука, и това също изисква голямо усилие, както и способността да погледнем света и себе си от различна гледна точка.

Сигурен съм, че за всеки от нас – като индивидуалности и като общество – изминалата година

е донесла нещо ново. Но дали то ще се превърне в дълбока и трайна промяна, това вече зависи от самите нас. В тази статия аз бих искал да споделя онези нови идеи, които светът откри за мен през изминалата една година. Сигурен съм, че ако всеки направи това, развитието ни ще застане пред нас в една много по-ясна светлина.

На Коледа ние празнуваме Рождеството. Раждането на Спасителя. Исторически – преди 2008 год. във Витлеем, и езотерично – вътре в нас. Но възможността за раждането на Спасителя вътре в нас настъпи едва след Живота, Разпятието и Възкресението. Така ние имаме следните три стъпки:

Раждането на Исус във Витлеем.

Потапянето на Христос в материята и изживяването на смъртта.

Възкресението и възможността за раждане на Христос в душите на хората.

Но как протича животът на всеки един от нас тук на Земята? Ние се раждаме, и сме по детски чисти в своите първи години тук на Земята. След това порастваме, и постепенно, с навлизането в материята, започваме да се свързваме със силите на Земята. Ние потъваме в материята, работим за да изкарваме хляба си, изграждаме свой собствен дом, започваме да използваме технологията за да направим живота си по-удобен. Ние потъваме в Земята. И колкото повече потъваме в нея, толкова по-

вече губим своята връзка с онези сили, с които сме били свързани преди своето раждане. Раждайки се на Земята, ние умираме в духовния свят. Изживяваме смъртта на изначалния Дух в материята.

Същото нещо във външния природен свят е случва през есента. Живата природа започва да умира. Всеки от четирите елемента започва да отслабва в своето проявление – денят става все по-къс и светлината – все по-слаба, въздухът става все по-студен, водата започва да замръзва, а земята се покрива с падналите от дърветата листа. Духът на Земята се прибира в себе си, оставяйки външния свят беден и пуст. От духовната наука ние знаем, че есента е сезонът на Михаил и свързаната с него битка с Духа на материята и на мрака – Ариман. Ние виждаме как Михаил сякаш постепенно се оттегля в своето външно проявление и отстъпва място на Ариман. Така Земята външно умира и попада под властта на Бога на Мрака, както и човекът при своето потапяне в материята.

Какъв е смисълът от всичко това? Фактът, че единствено по този начин човек може да развие своето собствено свободно себесъзнание. За да се роди Духът вътре, Той трябва да умре навън. За да може да се роди Христос в душите на хората, Той трябваше да умре на Кръста на Голгота. Възкресението не може да настъпи без смъртта в материята. Нито за Христос, нито за Земята, нито за човека. И с

това е свързано нещо много съществено.

Ние знаем от антропософската духовна наука, че пътят на нашата Следатлантска културна епоха протича от Изток на Запад. И че великият учител на източната култура, Гуатама Буда, е едно от онези духовни Същества, които Антропософията нарича Бодисатви. Те непрекъснато се възплъщават на Земята, но не инкарнират своя Аз до нивото на физическото тяло, а само до нивото на етерното. Те навлизат във физическото тяло едва в своята последна инкарнация на Земята. Върховата точка на източната култура е инкарнирането на един Бодисатва във физическо тяло.

Но там, където завършва източния път на развитието, започва западният. И Христос е това духовно Същество, което в Своя единствен живот на Земята се инкарнира напълно във физическото си тяло. И това даде основния духовен импулс за развитие на цялата западна цивилизация. (Тук би трябвало да бъдат споменати и други важни неща, но те са извън контекста на тази статия.)

Предполагам, че почти всеки от нас си е задавал въпроса, защо някои хора се интересуват от духовност, а други не. Лично за мен това и до днес си остава един удивителен факт, на който дълго време търсих обяснение. И за мен отговорът е следният: Просто защото някои хора са по-слабо инкарнирани в телата си!

В "Езотерично изследване на кармичните връзки" Рудолф Щайнер обяснява, че антропософите се инкарнират по-резервирано в телата си, и поради това срещат трудности в работата си в материалния свят. Но именно благодарение на това те успяват да запазят известна инстинктивна връзка с духовния свят и да го възприемат под формата на мисли и понятия.

И във всеки досег с материята такъв един човек изживява интуитивно това, което стои и ни дебне зад материята – Ариман. Един подходящ образ е ако си представим, че цялата материя е подобна на кактус, от който излизат бодлички, и при всеки досег с нея ние всъщност биваме убождани и естествено, това ни причинява страдание. В древността не случайно за онова време от годината, когато есента започва да преминава в зима, астрологията ни посочва двете съзвездия Скорпион и Стрелец, свързани с ужилването и пробуждането, с болката, причинявана от навлизането в материята.

Днес много хора чувстват това интуитивно, но често то е несъзнателно. И когато е несъзнателно, се появява една голяма опасност. Тогава веднага от другата страна застава Луцифер със съблазнителното предложение за отказ от инкарнация в материята, което би спестило болката, описана по-горе. Луцифер застава до нас с предложение за егоистичен стремеж към един спокоен, уравновесен, светъл и чист живот, в който ги няма болката и страданието, причинени от дълбокото навлизане в материята.

Ние вече описахме трите стъпки, през които преминава развитието. Първата от тях ние преминаваме по детски чисти и непорочни. На втората обаче ни пресреща Ариман, и пред нас застават два

пътя – да продължим своята инкарнация надолу в материята въпреки болката, или да се върнем назад към първата степен, но тъй като тя вече е минало за нас, тогава ние бихме се оставили под властта на Луцифер. И в този един момент човекът е в една, така да се каже, патова ситуация. Зад него, в миналото, стои изкушението и егоизмът на Луцифер. Пред него, в настоящето и бъдещето, стои болката причинена от Ариман.

И човекът в този един момент е поставен пред един много труден избор, в който трябва да реши дали да последва Христос надолу в Неговата инкарнация в материята, което неминуемо все повече ще убива неговата инстинктивна връзка с духовния свят, идваща от миналото, и ще има само надеждата, че след това ще последва Възкресение за тази връзка, но този път съзнателна. И тук повече от всичко на един човек е нужна смелост и способността да се уповава единствено на своите собствени дълбоки вътрешни убеждения, без да разчита на никаква помощ отвън.

Но в нашата съвременна епоха това е свързано с нещо още по-сложно – въпросът за злото. Рудолф Щайнер казва, че в нашата съвременна културна епоха злото има за човечеството същото значение, което има смъртта за гръцката културна епоха. И ако тогава Христос прие и изживя смъртта в Себе Си, пред нас застава тежкият въпрос дали по същия начин днес човечеството трябва съзнателно да приеме и изживее злото в себе си. Има становище, според което човекът трябва да се срещне със злото, а не да го изживее вътрешно. Но тогава преди 2000 год. Христос нямаше да изживее смъртта в Себе Си, а само щеше да я наблюдава в другите хора, което просто не се случи. Големият въпрос на нашето време е дали вътрешното развитие трябва да бъде насочено към стремеж за съвършенство на нашето същество или към потапяне в материята и приемането и вътрешното изживяване на злото, което определено би ни отдалечило от съвършенството, би ни потопило в най-големия мрак.

Но именно в най-големия мрак, в най-късия ден и най-дългата нощ настъпва Рождеството, именно тогава се ражда Христос в нас! Докато един човек не стигне до пълната инкарнация в материята и не изживее духовната смърт в материята, той не може да стигне до Възкресение. Раждането води до смърт, смъртта води до Възкресение и ново Раждане.

И аз дълбоко вярвам, че това е една от причините Единното Антропософско Общество да бъде основано точно на Коледа преди 85 години, защото то има задачата да инкарнира напълно Антропософията в земния свят. И много от процесите, случващи се в настоящето в антропософския живот в страната и по света, могат да намерят обяснение, ако се изходи точно от тази гледна точка. Дълбоко вярвам, че днес на Антропософското Общество е нужно нещо наистина ново, ако то иска да продължи напред. И вярвам, че ако го търсим и имаме смелостта да го приемем, то рано или късно ще дойде.

Радослав Радев

Песен за съня на Олаф Остезон

1.

Чуй моята песен!
Искам да ти пея
за един сръчен младеж:

Той беше Олаф Остезон,
който тъй дълбоко спа веднъж.
За него искам да ти пея.

2.

Отиде той да спи на Бъдни Вечер.
И бързо в сън дълбок потъна той.
И нищо не можа да го събуди
преди в деня тринадесети
към църквата народът да потегли.

Той беше Олаф Остезон,
който тъй дълбоко спа веднъж.
За него искам да ти пея.

Отиде той да спи на Бъдни Вечер.
И много дълго спа!
И не можа да се събуди
преди в деня тринадесети
да разпери птицата криле!

Той беше Олаф Остезон,
който тъй дълбоко спа веднъж.
За него искам да ти пея.

Нищо не можа да го събуди,
преди в деня тринадесети
да заблести над планините Слънцето.
Тогава оседла той бързия си кон
и към църквата препусна.

Той беше Олаф Остезон,
който тъй дълбоко спа веднъж.
За него искам да ти пея.

Свещеникът стоеше вече на олтара,
отслужващ литургия,
когато на дверите църковни,
застана Олаф, за да разкаже
многого си сънища,
изпълнили душата му
през дългия му сън.

Той беше Олаф Остезон,
който тъй дълбоко спа веднъж.
За него искам да ти пея.

3.

"Заспах на Бъдни вечер.
И в сън дълбок потънах скоро;
И не можах да се събудя
преди в деня тринадесети
към църквата народът да потегли.

Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	Не пускат те през моста никой, не искащ истината да уважава!	пред Страшния съд се изправят.
До облаците бях издигнат и после захвърлен в дълбините морски. И който иска да ме следва, не може ведрост го постигна.	Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	И мъже се появиха, облечени във платове от огън. Недобросъвестност тежи на техните бедни Души
Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	Аз преминах моста, който тесен е и на него свят ти се завива. В блатата трябваше да газя.... Сега са вече зад гърба ми!	Във Бруксвалин, където Душите пред Страшния съд се изправят.
Издигнат бях във облачните висини и след това захвърлен в мътните блата.. Съзирайки на ада ужаса и на небето светлината.	Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	Можак да видя и деца, които под нозете си жаравя имаха; На своите родители в живота си те зло са сторили и тежко е засегнало това Духа им.
Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	В блатата трябваше да газя. На нозете ми се струваха бездънни. Когато моста прекосих, в устата си пръстта почувствах като мъртвите, в гробовете положени.	Във Бруксвалин, където Душите пред Страшния съд се изправят.
И трябваше да пропътувам дълбините земни, където страховито на боговете потоците шумят. Не пожелах да ги погледна, но можех аз шума им да дочуя.	Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	И да се доближа до къщата оназ ми бе възложено, където вещици работеха във кръв, която приживе са тровили.
Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	И после стигнах до вода, в която като сини пламъци ледовете в светлина блестяха. И Бог, той насочи сетивата ми, та да избегна тази местност.	Във Бруксвалин, където Душите пред Страшния съд се изправят.
Не чувах черния ми кон да цвили и кучетата ми не лаеха. Не пееше и птицата на утрото, навсякъде бе само чудото едно.	Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	От север в диви орди яздеха към нас злите духове, от княза на ада предвождани.
Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	Към зимната пътека насочих своите стъпки. Отдясно можак да я съзра: сякаш виждах рая- сияещ и прострял се надалеч.	Във Бруксвалин, където Душите пред Страшния съд се изправят.
Земята на духовете пропътувах и обширна равнина от тръни аз видях: разкъсаха ми плаща ален и ноктите на моите нозе.	Луната светеше. И надалеч простираха се пътища	Което идваше от север, изглеждаше най- зло. Яздеше начело той, на ада князът, на черния си кон.
Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	И Божията свята майка видях аз там във блясък. За Бруксвалин да отпътувам, така ми каза тя, възвестявайки, че там Души ще бъдат съдени!	Във Бруксвалин, където Душите пред Страшния съд се изправят.
И стигнах аз до моста на Гялар. Във най-високи висини на ветровете той виси, с червено злато е покрит и остри шипове стърчат .	Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	Но идваха от Юг в спокойствие на господари други армии. Яздеше начело Архангел Михаил, редом до Исус Христос.
Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	4. Във други светове бях аз в продължение на много нощи; И може само Бог да знае, колко много от бедите на Душите аз видях.	Във Бруксвалин, където Душите пред Страшния съд се изправят.
Удряше ме змия-дух и хапеше ме куче-дух, бикът стоеше на сред пътя. Това са те, на моста трите твари- по своята природа страшно зли.	Във Бруксвалин, където Душите пред Страшния съд се изправят.	Душите със грехове отрупани, те трябваше от страх да затреперят. Сълзи се лееха в потоци като последиците от делата зли.
Луната светеше. И надалеч простираха се пътища.	Видях и мъж на възраст, облечен бе в палто като от олово; Затуй той бе наказан, че на Земята в скъперничество бе живял. Във Бруксвалин, където Душите	Във Бруксвалин, където Душите пред Страшния съд се изправят.
Не спираше да хапе кучето и змията искаше да ме пронизе, бикът заплашваше ме с мощ!		С достойнство там стоеше Михаил и теглеше човешките Души с везните си за грехове. И отсъждайки стоеше там на световите съдникът Исус Христос. Във Бруксвалин, където Душите

пред Страшния съд се изправят.

5.

Как блажен е, който в земния живот
на бедните обувки дава;
Не се нуждае после той
през поле от тръни бос да преминава.

Говори тук езика на везните
и истината на световете
звучи в местата на Духа.

Как блажен е, който в земния живот
на бедните зърно раздавал.
Не може него застраши
на бика острий рог,
когато той над Гьалар моста трябва да премине.

Говори тук езика на везните
и истината на световете
звучи в местата на Духа.

Как блажен е, който в земния живот

на бедните раздава дрехи.

Не могат него замрази
ледовете в Бруксвалин.

Говори тук езика на везните
и истината на световете
звучи в местата на Духа.

6.

И младите, и също старите,
внимателно се вслушваха в словата,
които Олаф за своите сънища изрече.

Ти твърде дълго спа.
Сега се събуди, о, Олаф Остезон!

*Из лекцията на д-р Инго Юнге
"Песен за съня на Олаф Остезон"
Превод от немски - 09.09.08 г.:
Татяна Благоева, Георги Акабалиев*

Интервю с д-р Юнге

С голяма радост приех поканата да посетя от-

ново страната ви след моето първо посещение тази година и съм благодарен, че интересът към моите лекции е така голям. По време на лекциите и медицинския семинар имах приятното усещане, че се намирам сред съмишленици. Бяха ми зададени много интересни въпроси, които ми даваха сигурност, че това, което говоря, се приема с интерес. А това за мен беше доказателство, че съм добре разбран от участниците в семинара и лекторията. За съжаление, ограниченото пространство ограничи и броя на участниците в семинара. Компетентността на слушателите надхвърли и най-добрите ми очаквания, а това много ме радва и мотивира за бъдещата ни съвместна работа.

Мисля, че моята мисия в България е да задълбочавам интереса към антропософската медицина и към духовните изследвания на Рудолф Щайнер, като се опитам да изнеса пред българските слушатели по-малко известни, но не по-малко важни негови открития.

Веселина Велкова, Стара Загора

Проект за процедура за номиниране и избор на членове на УС

Работна среща на групата за изготвяне на проект за процедура за номиниране и избор на членове на УС.

1. Номинацията се прави от един или група членове на АОб.

2. Номинацията трябва да става с предварителното съгласие на номинирания.

3. Самата номинация представлява:

а) Мотивационно писмо от номиниращата група, което съдържа следните елементи: трите имена на номинирания, мотивация за предложението, дата и списък с имената и подписите на номиниращата група.

б) Мотивационно писмо от номинирания кандидат с дата и подпис.

4. Документите по т.3 се изпращат до УС на АОб, на адреса на Обществото с препоръчано писмо с обратна разписка.

5. УС е длъжен да публикува своевременно всички направени номинации във вестника и уебсайта на Обществото.

6. Номинации се приемат и публикуват през цялата година, като краен срок е един месец преди датата на насрочено Общо събрание.

7. Към поканите за Общото събрание се прилага списък с номинираните кандидати за членове на УС.

*07.10.2008 г., Състав на работната група:
Георги Акабалиев, Васил Назъров*

Швеция: Северна лятна конференция Страстта на викингите за битки Християнското милосърдие

Темата на лятната конференция на Антропософското общество в Скандинавия е "Творене на бъдеще". Организирах я така, че да бъде конфрационална. От 25 до 31 юли участниците в Йерна се бориха усилно с въпросите на нашето време. Бяха поканени Изпълнителния съвет при Гьотеанума, както и изтъкнати представители на общественния живот.

Накрая пак имаше повече от 200 участника. След като миналата Северна лятна конференция трябваше да бъде отменена, защото съвсем малко членове се бяха регистрирали, сега беше почти като в старите времена. Вярно, може да не е възможно да се задвижат 600 присъстващи, както се случи в Тампере през 1990 г., но низходящата тенденция, която изживяхме през последните няколко години, изглежда е прекратена.

Идеята на конференцията беше напълно нова. Преди се бяхме обръщали изключително към членовете на Антропософското общество (АО), а сега широко се отваряхме към публиката. Не само приятели придружаваха членовете. Имаше дори известен брой не-антропософи измежду тези, които по един или друг начин се появиха на подиума. И този път цялата конференция носеше ясният отпечатък на неотдавна оттеглилия се генерален секретар на АО в Швеция, Андерш Кумландер ("Антропософията по Света", бр. 5, 2008 г., стр. 1). Тук основната идея беше срещата: учейки се един от друг можем да направим промяна. Може би ще мине известно време

преди да разберем дали тази идея се е реализирала на лятната конференция.

Взаимовръзки отвъд раждането и смъртта

Почти ежедневно новинарските медии засягат някои от решителните въпроси на настоящето. Корнелиус Пицнер посочи това в едно уводно изказване, което се оказа вдъхновяващо за цялата седмица. Срещите с другия са необходими, ако искаме да се събудим за най-належащите си задачи и да предизвикаме бързи и фундаментални промени. В това отношение често пъти е важно да се прокара мост над пропастта, която зее между знанието и опита: трябва да започнем "да мислим със сърцето си". Нуждаем се да започнем да признаваме за плодотворни и ценни неща, които ни изглеждат странни. Тогава може да се създаде ангажирана връзка, която да ни окуражи да поемем отговорност и да работим заедно. Така именно възникват между хората дълбоки и трайни взаимовръзки. Същевременно Пицнер отбеляза, че (погледнато духовно) ние винаги влизаме във "взаимоотношения" отвъд границите на раждането и смъртта, както във връзка с предроджените ни намерения, така и с общността на мъртвите. Колко от това схванаха нашите гости не-антропософи е може би неуместен въпрос. По-важно е, че подобни мисли бяха разпознати и отнесени в съня. На това равнище без съмнение стават по-нататъшни срещи, които е трудно да се планират.

Контраст в метода

И гостуващите оратори изясниха, че има спешна нужда от разнообразни взаимоотношения отвъд различията в идеологиите, политиките и мирогледа. Например, Андерш Вийкман (шведски представител в Европейския парламент) обрисова

много подробно катастрофата в екологията и климатичните промени. Неговата енергична ангажираност и знания естествено го направиха незаменен партньор в търсенето ни на решения за парещите проблеми на нашето време. Но в разговора се разкриха основни различия по въпроса как да се подходи към тези проблеми. Като политик той вижда един много едностранчив път чрез парламентарни, бюрократични и законови мерки. Пицнер отговори, че всичко зависи от промените в отделния човек.

Подобни контрасти изпъкнаха по време на диалога между Пол Макай и Стефан Ингвеш. Докато Ингвеш очерта като експерт традиционните финансови инструменти за политическа стабилност, Макай обясни връзката между спечелените, заемните и дарените пари. Главата на Националната банка каза, че забележките на Макай са му напомнили теориите, които е изучавал в началото на своето обучение. При все това той нямаше отговор на простия, но решителен въпрос на Макай дали настоящата финансова система въобще отразява по някакъв начин икономическата система.

Третата среща на подиума се състоя между Бодо фон Плато и шведската писателка Анета Плейел. На нея се занимаваха с "естетиката на свободата". Романистката не се чувстваше съвсем уютно на нивото на философска абстракция на Бодо фон Плато, но стана ясно, че между тези двама души се е състояла истинска среща. Може би по-късно тя може да се трансформира художествено и да донесе литературен плод.

Прагът на невъзможността за дискусия

Пленарната дискусия, която последва, доведе до най-оживената полемика на конференцията. Бофо фон Плато беше очертал как прекрасното може да се яви на човечеството чрез природата и изкуството и беше проследил неговата сложност, контекст, взаимодействие и неговите взаимовръзки. Гледната му точка, че красотата винаги е абсолютна, предизвика възражения от участниците, които се възприемаха като представители на делничния свят "със запретнати ръкави". Вълнуващата дискусия доведе главно до въпросите: Защо не можем да обсъждаме прекрасното? Къде се намира

прагът на невъзможността за дискутиране? Как можем да говорим за границите на абсолютното?

Бодо фон Плато защитава спорната си гледна точка с впечатляваща смелост, но и с отворено ухо: "Без Шилер никога не бих дръзнал да формулирам абсолютното в тези плуралистични времена". По-нататъшните разговори засегнаха набързо широк спектър от въпроси от подробните научни описания на несигурната ситуация в Балтийско море до съвременните прагови изживявания на духовния свят и въпросите на вътрешното развитие. Всички тези теми бяха задълбочавани и оформяни с художествени упражнения в групите по разговор.

Безусловно творчество

Тъй като се продаваха отделни билети за лекциите и събитията, стана възможно да се разберат предпочитанията на публиката. Залата беше пълна сутринта, когато говориха Сергей Прокофиев и Оскар Боргман Хансен.

Прокофиев подчерта отново значението на човешката индивидуалност като свързващо звено в тричленното общество, което нашата цивилизация търси толкова драматично. Ако хората искат да се развият запазвайки вътрешното си достойнство, те трябва да разберат основните идеи на свободата. Стъпката, която води отвъд изискването за еманципация характерно за младостта, е свободата да стане част от вътрешния ни живот. Както показва примерът на Александър Служеницин, това значи да запазим човешкото си достойнство, дори когато външната ни свобода е ограничавана грубо. В края на краищата, има причина да се търси свободата: моралната интуиция, която не се основава просто само на миналото. Изборът да се твори безусловно принадлежи единствено на човешкото достойнство. Духовните иерархии нямат този избор. Самият Рудолф Щайнер даде блестящ пример от този род за категорично деяние на Коледното събрание през 1923/24 г. Да се мисли свободно, да се действа от любов: именно така човечеството се приближава до идеала за "десета иерархия". Според Рудолф Щайнер положението в Северна Европа е по-благоприятно за това, отколкото къде да е другаде. Това е мястото, където ще бъде най-лесно да се развие вярата в категоричния подход, който дава възможност да се създава нещо ново.

Намиране на равновесие

Когато Оскар Боргман Хансен стана да говори, през залата премина полъх на история. Той присъстваше на първата Северна лятна конференция през 1949 г. и редовно се изказваше на тези конференции от 1954 г. насам. Негова беше също и инициативата да се публикува "Antroposofien i Norden" ("Антропософията в Норвегия"), книга описваща историята на тези конференции и оценяваща дейността на Рудолф Щайнер в Скандинавия.

Тази дейност е от фундаментално значение за развитието на цялото антропософско движение. Старото ясновидство се е запазило на Север значително по-дълго време отколкото в други части на Европа и по този начин тук е могло да узрее порано едно ново индивидуално разбиране на Християнството. За Щайнер бяха налице в Скандинавия необходимите основания, за да заговори за първи път за появата на Христос в етера. Значимият цикъл за "Народностните души" също е държан тук. Той посочи бъдещите възможности за човечеството. Ако всеки народ иска да разбере собствената си задача по отношение на човечеството, той трябва да бъде способен да разбере целите на другите народи. Едва тогава може да се появи "глобалното общество", от което има нужда за разрешаване на общите ни проблеми.

Вътре в Антропософското общество, както и извън него, гражданите на всяка от северните страни винаги са чувствали, че се нуждаят от скандинавските си съседи, за да постигнат равновесие със собствената си едностранчивост. Едва тогава една личност се чувства цялостна. Въпреки че политическото сътрудничество невинаги е било възможно, непрестанно е имало стремеж към културно партньорство. Ето защо националните антропософски общества в Скандинавия можаха да помогнат да се преодолее конфликта, който заплашваше да разцепи Антропософското общество след смъртта на Рудолф Щайнер. Именно общият Северен народностен дух може да ни вдъхновява за превръщането на страстта на викингите за битки в християнско милосърдие.

*Юрген Ватер, Йерна, Швеция
Anthroposophy Worldwide 7/2008
Превод от английски – Светла Бисерова*

Швеция:

Изследванията и медитацията Принос към науката

Група от 15 члена от различни професии подкрепиха тригодишен проект за проучване на границите между изследванията и медитацията. Илианор Хил Едуардс разказва за работата извършена от участниците под ръководството на Артур Зажонк, професор по физика в университета Амхърст в Масачузетс (Съединени Щати).

Всеки от участниците в групата е избрал ключов въпрос и теоретична основа, които да изследва медитативно и групата ще се среща със Зажонк два три пъти в годината, за да добие повече практика в съзерцателното изследване. Участниците се стремят да направят принос към съвременната наука като твърдят, че се изисква цялостно и задълбочено познание за това, което науката застъпва преди да бъде възможно да се въздейства върху професията и съответните й академични институти.

В парамедицинските професии една преподавателка по сестринска наука избра да се занимае с връзката между страданието и здравето, докато друга колежка, също медицинска сестра и преподавателка, изучава последствията от природните бедствия върху външно доловимото здраве. Една дипломирана студентка по здравни грижи изследва връзката съществуваща между теоретичния и практическия аспект на сестринската професия.

Един лекар участващ в междудисциплинарната група избра да се съсредоточи върху лечението с имел и изживяването на умората свързана с рака. Един кардиолог и психиатър ще проучва връзката между сърдечносъдовите заболявания и психологическите трудности при децата и младежите. Един професор по интегративни здравни грижи ще продължи изучаването на способността за помнене във връзка със здравето.

Работа на медитативна основа

В образованието двама учители изучават мисленето. Единият изследва мислителя в класната стая и взаимодействието на различните дисциплини в учебно-възпитателните ситуации, а другият проучва дали учителят може да възпитава мислене в учащите се. Една учителка и писателка задълбочава познанието си върху темата как да се преподава антропософско посредничество. Тема, която тя ще публикува по-късно в книга. Практикуваща художничка взе за тема на своето изследване/медитация създаването на пространство (т.е. класните стаи) за творческа дейност. А един музикант проучва срещите между музика, движение и съзнание.

Един преподавател по екологично земеделие

избра да работи върху кристализационните картини във връзка с качеството, а един специалист по физическа география изследва как да се чете в пейзажа във връзка със социалните и икономически сили протичащи през него. Един архитект ще изучава теорията и практиката на архитектурата на двадесети век. Един учител по физика избра да формулира прецизно понятието холизм, както то се употребява и както с него се злоупотребява в съвременната физика и в науката въобще.

Артур Зажонк ще използва многогодишната си работа с медитация в академично обкръжение, за да въвежда участниците в упражненията основани главно върху предложенията и съветите на Рудолф Щайнер. Той внася в работата перспектива,

чиито основания се намират в една хилядолетна традиция за медитация включваща хигиена, нравствено развитие и интелектуална дисциплина. Той подчертава, че е необходимо да се усвоят напълно теориите свързани с дадената дисциплина преди човек да може да я преобразува или развива по нов начин. Той призова участниците да намерят мястото на централните въпроси в съответното поле на тяхната дейност, и по-специално там, където има объркване и конфликт и да ги поставят във фокуса на своето размишление.

*Елеанор Хил Едуардс, Йерна, Швеция
Превод от английски - Светла Бисерова*

Осма историографска конференция Европа Изток-Запад: исторически съответствия и целебно бъдеще

Осмата историографска конференция организирана от Секцията за хуманитарни науки на Училището за духовна наука се състоя в Емерсън Колидж, Форестроу, Англия, от 17-22 август 2008 г. Радвахме се на присъствието на участници от много страни в Европа и извън нея и бяхме особено доволни да посрещнем Хилдегард Бакхаус от Секцията за литература и хуманитарни науки в Дорнах. Тези конференции бяха основани през 2001 г. от покойната д-р Вивиан Лоу с цел да се занимават със следния въпрос: Как можем, въз основа на духовно-научно изследване на историята, да внесем целебно влияние в културните конфликти затормозяващи напредъка на съвременния свят?

Тази година взехме за тема: **"Европа Изток-Запад: исторически съответствия и целебно бъдеще"**.

Всяка от петте вечери имахме лекция по темата като отнасяхме съдържанието в нощта и на следващата сутрин го изследвахме. Темата се доразвиваше в течение на сутринта чрез практически занятия предлагани от лекторите.

Първата вечер д-р **Маркус Остерридер** говори върху "Значението на 869 г. за тогавашна и днешна Европа: културни разделения, отричане на Духа и езотеричните основи на Християнството сред славяните". Маркус започна със забележката колко навременна е нашата тема тази година, заради избухналия конфликт между Грузия и Русия. После, като се върна към темата, Маркус очерта контекста на кризата през IX век. По онова време е имало 5 центъра на Християнството: Рим, Константинопол, Антиохия, Иерусалим и Александрия. Рим е претендирал за първенство между тях, искайки да бъде "примус интер парес", пръв между равните. Тази политическа цел се е изразявала в нарастващи напрежения между Рим и Константинопол, особено когато източният патриарх Фотий е бил обвинен

(погрешно), че поддържа учението за двете души. Гръцките философи и св. Павел са описвали човека като тричленен имащ дух душа и тяло. Към IV в. тази тричленност е била поставена под въпрос, особено на Запад. През IX в. между Рим и Константинопол се затвърдило едно противопоставяне инсценирано главно от различни фракции в Рим. Единството между тези две Църкви е било подкопано поради спора относно мястото на Духа в разбирането за човека. При все това са съществували предпоставки за единение, на нивото на Европа като макрокосмос и на нивото на човека като микрокосмос чрез зачитането на троичността дух, душа и тяло. Тези предпоставки могат да се съзрат в работата на гръцките мисионери Кирил и Методий изпратени от Фотий през 868 г. като мисионери на Балканите и добре приети от Рим, и в присъствието на ирландските монаси и техните мисии в Европа. Те най-малкото са служели, за да държат отворени някои врати, като са осигурявали възможността двете сфери в Европа да съхранят някои общи семена. Разбира се западът разви рационалното измерение на човека след 869 г., но на висока цена. Схизмата (разколът) между Рим и Константинопол създаде пропаст, която дълбоко засегна Християнството и възпрепятства съзряването на истинския дух на Европа.

Наталия Кийс, дошла от Русия, а сега в Оксфордския университет, говори за "Духовната и културната история на Русия". Във широкообхватен преглед, основан на работата на Сергей Прокофиев и придружен с диапозитиви, Наталия ни преведе през духовното пътуване на Русия през вековете. По специално тя се спря върху "Сказанието за невидимия град Китеж" (1250 г. сл. Хр.), отбелязвайки връзката му с Мистерията на Голгота, сравнявайки го с търсенето на Светия Граал в Западна Европа. Бяхме поразени от възникването в Русия на разказ от типа на Граала и въздействието му върху руската история. С помощта на диапозитиви представящи руска църковна архитектура, Наталия обясни значението на празника "Покров Богородичен" в църквата "Покров Богородичен" на река Нерл (1165 г. сл. Хр.): мистерията на Мария застъпваща се за своите хора и разстилаща над тях своя свещен покров. Наталия показа също връзката между руската ортодоксална църковна архитектура (по-спе-

циално църквата Св. Димитър, край гр. Владимир) и картината на 7-ия апокалиптичен печат на Рудолф Щайнер. Църковната сграда има формата на голям куб с висока кула с кубе, която сякаш показва в 3 измерения двуизмерната картина от апокалиптичния печат. Дори от време-навреме един бял гълъб долита в кулата носейки се под купола и създавайки атмосфера на гълъба на Светия Дух.

Татяна Павлова от Ростов на Дон в Русия говори на тема: "Откровенията на руската духовност в съвременното и задачата на руския народ". Тя разви теми вече подети от Наталия Кийс и подчерта, че можем да разберем Русия само като изходим от духовния свят. Руската душа стои много близо до ангелите и след смъртта руският Архангел влиза във връзка със всяка душа чрез светлината. Докато живее на земята душата на руснака не изживява развитието на съзнателната душа така, както това става на Запад. И с двете опитности, дали на земята, или отвъд, в духовния свят, руската душа се подготвя за задачите си през шестата епоха. Съобразно сегашната земна история православно Християнство днес в Русия е култ на Сина/Отца със слабо духовно учение или вътрешна духовност. От друга страна времето, в което Християнството достигна до Русия в X в., се отличаваше с настроението на Граала и Русия е наистина дълбоко белязана от исихастката духовност, Исусовата молитва насочена към Преображението Христово. Православната Църква, реформирана през XVII в., сега е разцепена между старата и новата църква, между древния византийски ритуал и реформирания ритуал. В Русия съществуват също дохристиянски ритуали почитащи прадедите, Земята и Космоса. Съществуват също и групи на Ню Ейдж (Нова епоха), франкмасони и теософски общества. В Русия има 500 члена на Антропософското общество обособени на 12 клона. Щайнер се е обърнал специално към руския народ в 2 лекции през 1911 и 1912 г. Татяна завърши изказването си с думите, че задачата на руснаците е да оцелеят на духовно равнище и да си позволят да бъдат руснаци. Затруднението за тях е да намерят равновесие между мисленето, чувстването и волята чрез Любовта основана на Разбирането.

Проф. Франтишек Големски, професор по

политическа наука и журналистика във Варшавския университет, Полша, говори върху "Двете течения в културното развитие на Европа в резултат на Събора от 869 г. сл. Хр.". Проф. Големски засега развитието на европейското съзнание, влиянието на разделенията в Европа, с цялата им сложност, на Балканите, в централния регион и западния регион, между националните държави и между етническите групи. В настоящия момент Европа преминава общо взето през 4 кризи: материализъм, номинализъм, релативизъм и формализъм, които пораждат обратни исторически процеси с определена значимост. Франтишек ни подкани да размислим върху книгата на Рудолф Щайнер "От симптомите към действителността в съвременната история" използвайки прозренията в нея, за да стигнем до разбирането какви сили работят в наше време, които идват, както от миналата история, така и от духовните светове и оказват силно влияние върху нас днес. С промяната в Символ-веруюто на Собора от 869 г. се премахна съществуването на Духа в човека и с времето това доведе също до премахване и на душата. През XVI и XVII в. научната революция, и по-специално влиянието на Декарт, създаде материалистичното естествознание и подкопа душата, така че остана само една същност – тялото. Тъжна, трагична картина на човечеството. Съвременната теология изглежда не е способна да предложи пътища напред или решение. Например, каквито и усилия да правят теолозите-томисти за предотвратяването на духовните болести на нашето време, тази теологична система е твърде догматична, за да предотврати последствията от 869 г, или да подскаже целебни пътища. В това отношение работата на Щайнер предлага и разбиране на разцепленията настъпили през 869 г. и възможности за изцеление на едни толкова дълбоки разрыви.

Проф. Станислав Токарски, Ягелонски университет, Краков, Полша, представи доклад за "Влиянието на индийската духовност върху Западния свят". Подобно заглавие би могло да изглежда чуждо на насочената на конференцията, но във встъпителните си думи проф. Токарски заяви, че Средна Европа дължи на Индия своята стратегия на ненасилие. По-специално той очерта произхода и развитието на движението в Полша, което ускори края на комунизма там: "Солидарност, движение на ненарушаване на закона". Полша беше готова за това, тъй като само структурите и ешелоните на правителството бяха комунистически, а не народът. Влиянието на Индия, особено на Ганди, беше достъпно за Европа, тъй като Индия беше използвала английски като говорим език през последните 3 века. Това означаваше, че индийски текстове бяха преведени и използвани на Запад, особено през XIX в. Станислав очерта духовната история на Индия от времето на Александър Велики, отбелязвайки влиянието на гръцката философия последвана от будизма и хиндуизма, като всяка от тях е въздействала върху общите свещени мистерии на трансформацията, която беляза духовността в Индия. Той посочи също лекциите на Рудолф Щайнер от 1910 г., в които се

разглеждат евангелието на св. Лука и посланията на св. Павел, използвайки за основа духовността на Индия. Накрая Станислав се върна към движението "Солидарност" и цитира Ганди: "Всички са равни! Всички религии са равни! Истината е всичко!"

Пеене ръководено от Андрю Томпсън.

Всяка сутрин, след кафе-паузата и преди практическите занятия, Андрю ни караше да пеем източно-европейска музика като ни въвеждаше в нови ритми, нови тактове. По имажинативни пътища той извличаше чудни звуци и хармонии от групата, като ни даваше елементи от културата, живота и изживяванията на народите в Източна Европа. Ние с наслада изпълнихме също музика от Майкъл Дийзън-Бароу по откъс от стихове на Блейк, което предизвика в нас контрастно изживяване.

Практически семинар върху развитието на полската душа, воден от Франтишек Големски, Станислав Токарски и Вацлав Пьотр Олчик.

Семинарът започна с изследване на полската народностна душа в поезията на Норвид, чиято работа е изразила мрачната травма на полските изживявания. Франтишек Вълчовски, чиято книга "O dusy polsku" ("За полската душа") представяше образите на София отразяващи дълбоката свързаност на полската душа с духовния живот. И от тази травма е възникнал духовният копнеж за контакт със полската народностна душа изразен в разпознаването на дълбока социална връзка.

Тримата полски лектори ни поднесоха дълбокомислени и просветляващи прозрения за полските изживявания. Семинарът продължи в посока към изразяване на тази по-дълбока връзка в опит а се доловят подобия и различия изпитани от участниците. Това доведе до разбиране на полската народностна душа в контекста на други култури.

Практически семинар върху "Духовната история на източно-европейските страни", ръководен от Маркус Остеррийдер.

Семинарът воден от Маркус Остеррийдер му даде възможност да развие много от елементите от изложението му при откриването на конференцията: "Значението на 869 г. за Европа тогава и сега: културни разделения, отричане на духа и езотеричните основи на Християнството сред Славяните". Маркус има постоянни лични контакти в много от европейските страни и в този критичен исторически момент, особено в Грузия, това се оказва много навременно. Споделяйки неговите опитности и прозрения, както и конкретните неволи на толкова много приятели, ние можахме да хвърлим поглед върху живота на източноевропейците днес. Обсъждахме също въздействието на Келтската църква в Европа и отбелязахме, че религиозните изживявания на любов към земята, на годишните времена и една дълбока почит към света на духа са общи за религиозния усет на нашите народи. В съвременния свят това разбиране изглежда загубено, но, ако имаме очи и уши, можем да получим достъп до този свят и тази реалност.

Ранен следобед: пазар

Всеки ден в ранния следобед имаше възможност групите да се срещат. Една група, водена от Фриц Вефелмайер, изгледа и обсъди филма на Тарковски "Рубльов". Друга група, водена от Мери Рубах, обсъди състоянието в затворите из целия свят днес.

По-късно следобеда една група участва в живото занятие върху източно-европейски народни танци, а друга – в също така одухотвореното занятие върху музиката на Източна Европа.

Семинари в късния следобед:

Практически Семинар по източно-европейски танци, воден от Джанет Дъглас.

Да се учат танците на Източна Европа беше едно изживяване на благодат и радост в движението, на моменти буино, после бавно и замислено. Водена от нашата опитна учителка, групата се движеше през танцовите форми на няколко източно-европейски страни традиции: руска, полска, македонска, българска, арменска. Отидохме отвъд тези географски граници и танцувахме също и австрийски и турски форми. Преминавайки заедно през танците изживяхме контрастите в стъпките и ритмите отразяващи историята на тези народи изразена във форми и музика. Смехът и тъгата изглеждаха близки и често се докосваха, само за да се разделят отново.

Семинар по източно-европейска музика воден от Андрю Томпсън.

Предизвикателството за Андрю Томпсън, нашият музикален ръководител, се състоеше в това да накара 10 западни души да се чувстват непринудени и леки в един буен състав за македонска инструментална народна музика. Андрю сърчно ни изтръгна от скованото интелектуално настроение и ни хвърли в славянския ритъм 7/8 на музиката придружаваща народния македонски танц. Неумели и умели ръце и уши бързо обединиха индивидуалните и груповите си умения със богатството от инструменти създадоха достойно източно-европейско настроение.

Представление на народна приказка

През един следобед на конференцията Паула Мария Блексланд-де-Ланж и нейните студенти от "Периклес театър груп" представи ирландската народна приказка "Деца на Лир". Това разкри по един затрогващ начин халът на индивиди и групи, въввлечени в конфликти непредизвикани от тях и оставени бездомни да се скитат в търсене на своя истински дом.

Заключение

Последната сутрин на конференцията Саймън Белексланд-де-Ланж обобща работата през седмицата. Той ни припомни мотивите и целите на историкографските конференции, чието начало е било положено от покойната д-р Вивиан Лоу. Тя искаше да отправя следния въпрос: **Как можем на основата на исторически обоснованото духовно-научно изследване да внесем целебно влияние в цивилизационните конфликти затормозяващи**

напредъка на съвременния свят?

В заключение Саймън отбеляза, че докато ние сме се събирали в Емерсон, драмата в Грузия се е разгръщала ден след ден показвайки ни колко много неща в Европа има нужда да бъдат преобразувани в Христа. Пропастта зейнала от Събора през 869 г. зове за лекуване на нашето време.

*Фил Килрой, Дъблин, Ирландия
Превод от английски - Светла Бисерова*

Обучение по антропософска лечебна педагогика и социална терапия

Отчет за 3-та и 4-та семинарни седмици в Яковци/Елена, проведени от 20-ти до 31-ви юли 2008 г.

Насред България, в малкото село Яковци, в които до представителната църква се виждат няколко къщи и две кръчми, се състояха 3-та и 4-та седмица от семинарното обучение по антропософска лечебна педагогика и социална терапия. Едит Моор, инициаторка и ръководителка на проекта, поздрави участниците в българското лято, посрещнало всички тях със своите около 30 градуса горещини. След втория ден времето се смили и охладня до една приятна за работа температура.

Както винаги досега, записалите се в семинара пристигнаха от цяла България. Този път бяха покани и деца с увреждания на някои от участниците. Всички бяха настанени в току-що ремонтирани сгради. Като основно помещение за лекциите на семинара служеше старата зала за събрания на селското читалище, където едва се побираха малко повече от петдесетте участници. Изработването на филц и пластицирането се провеждаха на покрити тераси, а времето беше достатъчно благосклонно, за да може то да се осъществи.

Четири бяха темите в центъра на съдържателната работа:

1. Органите на човешкото тяло и тяхното отношение към болестта и здравето: Д-р Франциска Келер съумя не само да обясни основните физиологични отношения, а продължи и по-нататък, като разгледа тяхната взаимозависимост и направи връзка с членовете на човешкото същество, като успя да свърже всичко това чрез описанието на многобройни казуси на хора с увреждания. Особеният акцент беше поставен върху тази част от програмата поради участието на деца с аутизъм, синдром на Даун, шизофрения. На базата на картината на тези заболявания можах да бъдат проведени непосредствените обсъждания на детските случаи.

2. Практикуване на антропософската лечебна педагогика: Тази тема беше представена не само изключително професионално, но и разширено чрез многобройни примери от практиката и упражненията. Направи го Валерия Медведева от училището "Феникс" в Харков (Украйна). Изложението

бе допълнително задълбочено чрез представление с кукли по една българска приказка и работата на две групи, които се подготвяха интензивно във вечерните часове за участието си с кукления театър. Този спектакъл беше изнесен и след това в две социални заведения на близкия град Елена, посрещнат бе с голямо възхищение от настанените там и специалистите.

3. Работа върху човешката биография, възможната й структура и анализ: Темата беше разгледана от д-р Герхард Херц и свързана чрез упражненията със собствената фаза от живота на участниците. Близостта, която лечебните педагози и социалните терапевти постигат със своите клиенти, е важен педагогически елемент. Чрез занимаването с личната биография се подпомага същевременно и възможността за намиране на необходимата дистанция към тази работа.

4. Обработване на конфликти: Тази тема също беше въведена от д-р Герхард Херц и онагледена с практически упражнения. Това беше следващата важна крачка в тематичните области, които са от значение за педагогическата работа в тесния смисъл на думата.

* * *

Езиковата бариера отново беше преодоляна почти без усилие чрез прецизната и съпричастна преводаческа работа на Катя Белопитова. А на различните места на провеждане на семинара и извън него беше подпомогната и облекчена от Росица и Димитър Левашки, д-р Стоян Везенков и Веселина Куртева.

Двете семинарни седмици бяха разделени от един свободен ден, който беше използван за излети в историческото градче Елена и до намиращите се в близост манастири, а също така и за контакт със семействата. Един ден беше предвиден за посещение на българско заведение за хора с увреждания. Тези впечатления от житейската реалност на работата с инвалиди бяха много важни. Видими са не само материалният недостиг и обезавеждането на заведенията. При всички усилия на ангажираните там хора и отчасти при действително усещаната се тяхна съпричастност, е явно, че традицията на тази дейност се определя много силно от разбирането на работещите там за самите себе си като за надзираващ персонал, което спъва терапевтичната работа насочена към насърчаване и стимулиране на обгрижваните хора, която работа те "оставят" на специалистите. Привличането на тези, за които се полагат грижи, към ежедневието на живота и цялостната концепция за асистирание чрез изкуство представляват култура, която тепърва трябва да бъде развита.

Посещенията на тези заведения послужиха не само за придобиване на впечатления от практиката, но и за съединяването на обучението с българската социална система. Наред с разговорите с кметовете, които по правило носят отговорност за социалните заведения, това доведе и до покана за откриването на нов дневен център в Елена. А и фактът, че участниците в семинара представиха подготвената от тях за кукления театър приказка в

две от заведенията, допринесе за укрепване на това съединяване с практиката. Към края на проявата кметът на Яковци предложи, през следващото лято за лекциите на семинара да се използва църквата. По такъв начин е възможно да се подобрят условията за провеждането му, което улеснява отговорниците в решението им да изберат отново Яковци, разположено в центъра на България, като място за семинара през другата година.

Събрането на членовете на сдружение "Опора-БГ" и изборът на нов управителен съвет постави българската страна на нова основа в отговорността й за провеждането на това обучение. Сега управителният съвет се състои от пет български участници и преподаватели в семинара. Едит Моор, инициаторката, беше избрана за почетен председател, а Герхард Херц за координатор на експертния съвет.

През втората седмица семинарът бе посетен от Конрад Лампарт и д-р Дирк Рандол, двама представители на главния спонсор, фондацията "Софтуер АГ", за да придобият на място собствено впечатление от инициативата чрез участие в отделни дялове на програмата, посещения на помещенията и местата за провеждане на семинара, разговори с преподавателите и участниците. Следващата разисквана тема беше запланираният строеж на едно социално-терапевтично заведение в Драгодан.

Едит Моор и Герхард Херц проведоха разговори с всички участници, като обсъдиха участието им през идните две години от обучението, предвиждания стаж и годишната работа за приключване на първата учебна година. Още въз основа на езика се вижда, че приоритет получава стажът в славянските страни. И действително много от участниците се стремят към провеждането на стажа в антропософски заведения в Украйна, в Русия, а също така и в съседна Румъния. Въпреки това Швейцария и Германия си остават все така привлекателни за стаж и някои участници ще използват шанса си там. Тъй като финансовите средства за път представляват проблем за всички, беше създаден фонд за пътни разходи, който обаче още не е толкова пълен - от него всички стажанти могат да получат сума от 200 евро като помощ за пътните им разходи до мястото на провеждане на стажа. Самият семинар също така не е изцяло финансово обезпечен за трите години, въпреки помощите от някои спонсори. Част от съдействието представляват така наречените на срещни (Matching) средства, т.е. те постъпват само в такъв обем, в какъвто са били предвидени от другата страна. С други думи: всяко евро или лев, които са постъпили от българската страна, се удвоява от спонсорите. За двете задачи има спешно нужда от още дарения.

Естествено, в хода на тези две семинарни седмици отношенията между самите участници, а също между тях и преподавателите се развиха с естествената си социална динамика. Все по-открито се разговаря по теми, свързани с тяхната трудова действителност, възможностите, границите и визиите. А и на нас, като организатори, ни става все по-ясно, колко надежда и готовност за промяна се таи у тези хора. През последната семинарна сед-

мица една от участниците, присъствала активно през началните дни, роди първата си рожба. Тя се превърна в символичното дете на първия семинар по антропософска лечебна педагогика и социална терапия в България.

Обичащите пеенето и танците българи не оставиха неизползвани вечерите да преминават просто ей-така и посветиха западните европейци в националните танци на домакинските. Вече може да се каже, че заключителната за първата учебна година семинарна седмица през октомври е добре подготвена на много нива и всички с радост ще продължат все така интензивно съвместната си работа.

*Едит Моор - ръководител на проекта
Герхард Херц - ръководител на обучението
25 август 2008 г.*

Превод от немски: Катя Белопитова

Сметки на фондация "Дом Опора", Банка ДСК BIC
в лева: IBAN BG20STSA93000015892307
в евро: IBAN BG15STSA93000015964759

Сметки за дарения на ACACIA, фонд за сътрудничество при развитието, банка в Базел:
Freie Gemeinschaftsbank, Basel.

Сметка ACACIA 2.488.0 Clearing 8392 и PC 40-963-0 за преводи от Швейцария.

IBAN CH13 0839 2000 0000 2488 0 BIC RAIFCJ22XXX за преводи от чужбина. Посочване за проекта: лечебна педагогика - България

Банка в Бохум: GLS Gemeinschaftsbank, Bochum
Сметка ACACIA 329 084 00 банков код 430 609 67 за преводи от Германия. IBAN DE5743 0609 6700 3290 8400 BIC GENO DE M1 GLS за преводи от чужбина. Посочване за проекта: лечебна педагогика - България

Моята практика по социална терапия

Като част от тригодишен семинар по Антропософска лечебна педагогика и социална терапия, проведох своята триседмична практика в Център за професионална реализация на хора с увреждания и със специални потребности в Ренан, Швейцария. Този стаж беше от изключителна важност за професионалния ми опит и практични познания в областта на психологията и социалната работа. Ние не бихме могли да видим на приложно равнище антропософската лечебна педагогика или социалната терапия в България, тъй като подобни институции в нашата държава все още няма, така че получихме възможност да се докоснем до нещо ново за нашия и професионален и лично-преживелищен опит, нещо което е и до голяма степен чуждо на социалната култура, традиция и политика в България.

Преди всичко ме очарова средата и атмосферата на мястото, отношенията между хората със специални потребности и хората, съставляващи персонала в социално-терапевтичното селище,

наричано на немски език Werksiedlung. Всеки един от тези хора, със специални потребности, е изключително индивидуален и от него блика невероятно изобилие от някаква специфична душевност, която, по един повече или по-малко изявен начин, желае да бъде споделена. Трудно е, ако наблюдаваш от страни, да кажеш кой е социален работник, тъй като тези хора са толкова непосредствени и близки с хората със специални потребности, в грижата си към тях. През цялото време имах усещането, че съм част от дългогодишно семейство, в което всички се познават добре, грижат се един за друг и споделят по един много прост и искрен начин живота си заедно. Докато живееш във Werksiedlung получаваш усещането едновременно за сигурност и свобода, за невероятна толерантност в отношенията един към друг, за човешка топлина и споделеност.

Аз бях изключително впечатлена от музикалната терапия, на която присъствах. Роби, който е аутист, свири на лира. Той се чувства специален заради това и често свири на хората от къщата, в която живее. Роби няма добър контакт с чувствата си и това се изявява в музикалното му изпълнение като липса на музикална динамика. Работейки с него, музикалният терапевт се стремеше, не да повишава техниката на изпълнение, а да свърже чувствата на Роби със свиренето, с докосването на струните, със звукоизвличането като сила и динамика. Този опит, да вкара музиката в по-заклучената му чувствителност и да изкара тази музика заедно с чувства, на които по този начин проправя път към външния свят и ги учи да се изявяват, беше толкова деликатно-подходящо за него. В друга музикално-терапевтична сесия наблюдавахме работа с ударен инструмент (огромен барабан) с човек, който трудно се самоорганизираше и ангажираше своята воля, при все че беше достатъчно съзнателен за това.

Във Werksiedlung имаше доста музикални хора и ние присъствахме и на индивидуални уроци по пиано и на общите музикални занимания.

Докато в ателиетата за работа има атмосфера на сърдечност, взаимност и радост от овеществяването, доволство от правенето на нещо, чийто пряк резултат виждаш и докосваш, по време на арттерапевтичните занимания проблясва духовната и красива индивидуалност на тези хора, изкуството сякаш ги отвежда по-близо до самите тях и при споделянето на този възторг си най-искрено поканен в техните души.

Имахме възможността да посетим и Валдорфско училище в Берн, където участвах и по този начин получих напълно практична представа за организацията на учебния час и на цял един учебен ден в такова училище, но най-важното – просто бях там. Твърдя, че за валдорфската педагогика е невъзможно да се научи много по теоретичен или разказвателен път, тъй като се касае за процес, който е предимно онагледяване, предимно оживотворяване, предимно атмосфера, предимно душевно присъствие, предимно жив емоционален контакт, които се постигат в реалното преживяване.

С благодарност и топлина към хората, на кои-

то дължа тези свои преживявания,

*Мария Николова
05.09.2008 г., В. Търново, България*

Стажът ми по социална терапия в Швейцария

Искам да изкажа изключителната си благодарност на г-жа Едит Моор и на хората, които по финансов и всякакъв друг начин подкрепиха триседмичния ми практически стаж през август 2008 год. в Центъра за професионална реализация на хора с вродени увреждания и със специални потребности – близо до Ренан, Швейцария. Този стаж се проведе в рамките на обучителния тригодишен Семинар по антропософска лечебна педагогика и социална терапия, течащ в България през периода 2007–2010 г.

Като магистър-психолог, със специалности „Клинична психология“ и „Социална психология“ имах възможността да наблюдавам и участвам в живота на хората в това селище. Запознах се с всички дейности, които се практикуват под формата на трудотерапия – работа с дърво, тъкачница, работа с филц, пекарна, фермерство, градинарство, както и различните форми на антропософска работа с изкуства като терапевтични методики – музикална терапия с инструментални занимания, пеене, занимания с говорни дефекти, евритмия, масаж, физиотерапия... От голямо значение за мен като професионална и житейска опитност ще останат преживените срещи, разменените мнения със социалните работници и психолози, с арттерапевтите. Навлизането в цялата тази атмосфера на семейственост, топлина и уют в отношението към хората с вродени, възрастови и психически увреждания, ми помогна да си дам ясна сметка за многото разлики между онова което се случваше около мен и онова, което е в България. Тези хора имаха възможността да живеят и работят пълноценно. Те чувстваха своята полезност, виждаха плодовете на своя смислен труд. Живееха, работеха, спортуваха, почиваха и се забавляваха по един смислен и пълноценен начин в хармония със света около тях. Въпреки усета за тази „различност“ между „там“ и „тук“ в България, не губя надежда, че с действеност и вяра и с придобиването на много опитности от именно такива срещи и практики, нещата ще стартират и ще се случват и у нас, дай Боже по същия начин!

По време на престоя си в Швейцария имах чудесната възможност да посетя и малкото, но водено с голям усет и професионализъм Валдорфско училище на сем. Ана и Хуго Льофел, близо до Ренан. Също така г-жа Изабел Кустер – музикален арттерапевт ни покани в голямо Валдорфско училище в гр. Берн. Там, заедно с другата практикантка от България – Мария Николова, присъствах на уроци в различни класове, както и на други занимания в рамките на един учебен ден. В един от свободните ни дни г-жа Едит Моор ни заведе и запозна с хората и социалните работници от Дом „Кристофелюс“, намиращ се в близост до нашия професионален център, с различните работни ателиета и дейности там.

Смятам, че всичко видно, преживяно и преосмислено ще остане в мен не само като моя лична и професионална придобита опитност, но и като ценен опит, който ще разкажа и предам на колегите си от семинара. Това е пътят не само за мен, но и за тях, отивайки в такива страни, където социалните грижи за тези хора са достигнали това високо ниво на хуманност и професионализъм, да препредаваме опита си един на друг, за да направим и подпомогнем смисленото им и пълноценно съществуване.

*С уважение и благодарност: Дорина Василева
29 август 2008 год., София, България*

Интервю с ръководителите на учебните групи

за съдържанието и методите на работа
в антропософските учебни групи.

Въпроси:

1. Какво и как определя съдържанието на вашите занятия?
2. Какво правите за защита на групата по време на работа?
3. Как създавате необходимото настроение?
4. Какви са вашите цели в обучението?
5. В какво, според Вас, се състои антропософският елемент в работата ви?
6. Как стои въпросът с езотеричния елемент?
7. Опишете процеса, в който протича отделното занятие и работата като цяло?
8. Какви социални умения се създават във вашата група?

Моля отговорете на тези въпроси, доколкото Ви е възможно и, ако имате да добавите още нещо, непременно го направете. Целта на редакцията е да се създаде информационна връзка между групите, та всеки да може да почерпи от опита на другите. Ще Ви бъдем благодарни, ако получим отговорите възможно по-скоро лично, по пощата или по интернет на имейла на вестника - vestnik@aobg.org.

24.10. 2008 г.
Светла Бисерова

Антропософски кръг "Аристотел", София

Антропософският кръг „Аристотел“ се създаде на 21 декември 2006 година. Това е група от сърдечни приятели антропософи, в различна възраст, осем от които са членове на АО и седем от тях все още се подготвят за влизане в него. Но нашият кръг е отворен и за нови членове, които изявяват желание да се включат в него.

Започваме занятия точно в 18 часа в четвъртък, два пъти месечно в моя дом. Сядаме в кръг

удобно около голяма маса, така че всички да виждаме лицата си. Запалваме свещ на масата, която гори през цялото време на заниманията ни. Казваме молитва и текста от "Календар на душата" за седмицата. Следва експозе по темата. После има дискусия, въпроси и отговори, разговори и понякога поетичен рецитал във връзка с темата.

Предполагам, че нашият кръг има защита и покровителство от духовни същества, защото съществува атмосфера на вдъхновение, хармония и спокойствие по време на работата ни. Това че сме душевно и духовно близки, с приятелски чувства помежду си помага за създаване на радостно и хубаво настроение. Понякога се критикуваме, но без да се сърдим за това. Хората идват на сбирките като на празник и накрая не им се тръгва да си ходят. Приятелите се чувстват обогатени, приповдигнати и удовлетворени от общуването помежду ни и радостта от духовното познание. И казват, че това настроение те внасят в живота си.

Съдържанието на нашите занятия се определя от предварително подготвен план с темите, които ще се разглеждат в нашите сбирки, за да могат членовете предварително да се подготвят за тези теми. Всеки от по-напредналите антропософи от нашия кръг, по собствено желание, поема да разработи експозе по дадената тема и да води занятиято.

Темите, които разработваме и разглеждаме са съобразени със следните цели:

- Поставяне на стабилни основи в систематизиране на понятия, терминология, методология и познание в отделни направления на антропософията като: еволюция на Земята и човека; духовни йерархии; физиология и устройство на духовните тела на човека и др. За следващата година предвиждаме теми в направление карма и прераждане.
- Практическо приложение на антропософското познание в съвременния начин на живот, пречупено през нашия опит.
- Подготовка на членовете за влизане в Първи езотеричен клас.
- Съобразяване на плана на занятията с темата на годината, дадена от ръководството на ЕАО.

Антропософският елемент в работата ни се състои преди всичко в това, че всеки от нашия кръг е равносетен, няма ръководител, водач или ментор. Има свобода в изказванията и уважаване мнението на всеки. Споделяме и практическия си опит като антропософи в отношенията си с хората извън нашия кръг. Стремим се да обясняваме духовната наука, да събудим интерес у близки и приятели и така да приобщаваме повече хора към антропософския поток. Това е нашата обществена задача и отговорност.

Езотеричен елемент в нашата работа разбираме като взаимна помощ да понесем по-лесно и да облекчим сгъстената си карма като антропософи. Някои от членовете ни загубиха близки хора майка, баща, близък роднина, приятел. Считаю, че ние преодоляваме по-леко и по-спокойно мъката от загубата на близките си благодарение на духовното ни

общуване и подкрепа. Една от приятелките дойде на сбирка в деня на смъртта на майка си. Ние я утешихме и мисля, че й помогнахме да понесе своята скръб.

Също така обръщаме внимание на проучване и практическо приложение на молитва, медитация, концентрация, ретроспекция и др.

Начинът на работа в нашия кръг не е по твърдо установена схема. Променяме някои неща и методи в ход, работата ни търпи развитие и се търси разумното решение.

Главното, към което се стремим в нашия кръг, е да направим от антропософското познание нов начин на мислене и живеене и практическото им приложение в ежедневието.

Доц. д-р Иванка Кирова, к.м.н.

Група "Космософия", София

Както почти всяка моя книга се ражда не под личния ми импулс и вдъхновение за писане, а се оформя от писмата, въпросите и отчаяната молба за помощ на читателите ми, по същия начин се роди и идеята за създаване на начална антропософска група. Често срещан въпрос в писмата е: "Има ли курсове за тая духовна информация, която получават от книгите ми, лекции, срещи, или как изобщо могат да намерят среда за общуване по тия теми". Затова в последната ми книга "Активен живот след смъртта или самота" обях, че през есента на тази година възнамерявам да основа начална антропософска група, която ще подбере само сред силно мотивирани за духовно знание хора, без оглед на възраст, пол, професия и други категоризации. Помолих желаещите да ми пишат кои книги и автори са чели досега и дали са се занимавали и обучавали вече в някои други духовни течения и практики.

От огромния брой писма които получих за 7-8 месеца, желаещи за такава група се събраха само около тридесет души, някои от които бяха от провинцията. Според съдържанието и мотивацията изложени в писмата, подбрах между живущите в София около 13 човека, като уточняванията продължиха чрез телефонни разговори.

Новосформираната група се събра в началото на октомври. Първата сбирка премина в изясняване и поставяне на някои правила и условия, които считах необходими за осигуряването на дисциплина на поведение и етика във взаимоотношенията между членовете, тъй като тези хора за първи път в живота си сякаш да се занимават с работа в група. Определи се удобен за всички ден за срещи веднъж в седмицата и още на първата сбирка, благодарение на изяснените правила и условия, двама души отпаднаха от групата. Просто разбраха, че симпатиите и доверието им в мен не бяха достатъчен мотив, за да бъдат приети в такова начинание със сериозни дългосрочни перспективи и занимания.

Целта в обучението на тази група е по-специфична. Тези, които се определиха като силно заинтересовани от езотерични занимания, не са

случайни хора. Това са дългогодишни "търсачи" на истината, минали през различни духовни учения, дори техники, чели много езотерична литература от известните на съвремените ни автори. Тъй като притежаваха повечето от моите книги, следвайки указанията в тях вече бяха прочели и творбите на д-р Р. Щайнер, които препоръчвам в последните си две книги. Признавах, че малко от прочетеното там бяха успели да разберат пълноценно, но поне бяха обединени от доверието което ми гласуваха, че тръгват в една здрава и вярна посока.

Целта на тази група е, след като членовете й съзнателно отдадат вътрешна благодарност към духовните учения, от които досега бяха черпили и задоволявали духа си, да пристъпят с целенасочено внимание към Духовната наука Антропософия с пълното съзнание, че влизат в ново училище, с нов учител – нейният създател. Училище, което те са избрали напълно доброволно и съзнателно. Наученото отпреди ги е обогатило по някакъв начин, изградило е у тях известни качества и духовна дисциплина, но онова, което предстои да се учи отсега-нататък, ще проясни, ще подреди знанията, както и ще изчисти някои неясноти или пропуски. Те разбраха, че им предстои целенасочено усилие за разбиране и осмисляне на кондензираното съдържание на "Въведение в тайната наука" и "Теософия", за изграждането на представи, прилагането на упражненията и усвояване на терминологията и изразните средства с които си служи Р. Щайнер.

Със създаването на начална антропософска група и то не от начинаещи в духовно направление индивиди, аз бих искала да улесня духовният им растеж, прекратявайки дългогодишното търсене на верен духовен източник без удовлетворение, чрез поставянето на една здрава основа на антропософските принципи и истини, започвайки както се казва от А-Б. Нещо, без което е невъзможно да се осъществи разбиране и осмисляне на трудовете на Рудолф Щайнер. Моя цел е също така, да няма ограничения и разделения заради възрастта, стига да е проявен силен духовен стремеж. Обратното. Чувствам свой дълг да помогна на най-младите, които рано са почувствали духовен импулс да търсят знание и среда, тъй като те са нашето бъдеще. Също така да се помогне и на най-старите, защото имат по-кратко време пред себе си за навакване на търсеното и пропуснатото, поради житейски или кармични условия. Така че, оформената засега група се състои от 11 души, или с мен сме точно дванайсет без да съм се стремил целенасочено към това число. Това са две млади момичета на 21 и 24 години със силно изявен духовен заряд и ориентация от малки, 35-годишна социоложка, една медицинска сестра около 50-те, лекарка-пенсионерка, 48 годишна филоложка и 23 годишната й дъщеря завършваща психология, 40 годишен философ, социолог и политолог – силно неудовлетворен досега от толкова дълги години вложени в учене и търсене на отговори, един пенсионер – особено духовно мотивиран, който вече втора година посещава антропософска група. Още, една бизнес дама около 50-те, с която сме във връзка от години чрез книгите ми в очак-

ване на такава група и накрая една ТВ-ветеранка, моя приятелка, доста окултно подготвена. Отдавна чете антропософия и също отдавна очаква момента за стартирането на духовната група.

Срещите започнаха според установеното решение, веднъж в седмицата. Две седмици подред разглеждане на "Въведение в тайната наука", следващите две – "Теософия" на Р. Щайнер. Приетият толеранс от време за закъснение е 15 минути и досега се спазва стриктно. Повечето членове идват поне 15 минути по-рано, но петнайсетте минути толеранс от време се оказват необходими. В 15:15 минути вратата на стаята се затваря, свещта се запалва и ги призовавам за едноминутно мълчание с дълбоко дишане и изчистване на главата от всякакви мисли. Чете се съответната седмица от календара на душата на български и на немски език, след което бавно прочитам една молитва към ангела на групата. Основните насоки и изречения в тази молитва съм използвала от "Молитва към ангела на групата", дадена от известния ангелолог Хъдзън, но съм я преработила и дооформила с мисли подходящи за нашата група и езотерична работа, като съм я разделила на две части. Първата се чете при започване на заниманията, втората при закриването. При първата ни среща, когато уточнявахме условията и регламента на групата, прочетох една друга молитва, съчинена от мен и отправена към планетарния ангел за деня, (още повече, че се случи да бъде моят планетарен ангел), с молба да ни съдейства за придобиването на подходящ ангел и закрила на групата. Оттогава, винаги при четенето на първата част от молитвата към ангела на групата правим и по един поздрав към планетарния ангел който властва в този ден (поне с тази информация разполагаме). След молитвата отново следва известно мълчание и чак тогава преминаваме към текста определен за изучаване от предходната сбирка.

На този етап от нашия кратък взаимен опит съм събрала доста благоприятни впечатления. Рядко съм присъствала някъде, където вниманието на събраните да е приковано към разглеждания материал с толкова напрегнато внимание и съсредоточаване от началото до края. Участващите се чувстват удобно и мнозина изявяват охота да четат на глас разглеждания текст, но засега, обясненията и то постоянно и много подробно, правя само аз. Много бързо всички разбраха, че каквото и да са очаквали в началото, с каквото и самочувствие от придобит предишен опит да започнаха сбирките, силно кондензираното съдържание и текст, които дава Р. Щайнер са много трудни за схващане само с прочит, па дори и многократен. Почти през ред се налага да им обръщам внимание и обяснявам изразните средства и терминологията на Щайнер, за да свикнат не само да разбират прочетеното, а и да си служат със тях за в бъдеще. Понеже повечето от членовете бяха вече чели самостоятелно и двете книги, при първите сбирки коментираха, че обезателно трябва, и то веднага да се занимаваме и с "Теософия", защото там същите неща били дадени по-разбираемо. Но още при първите занимания с "Теософия" установиха, че представите им са

били илюзорни, затова се наложи да чета аз и да разяснявам почти всеки пасаж по такъв задълбочен начин, че чак тогава придобиха съвсем ново разбиране какво усилие и повтаряне трябва да се вложи при това изучаване. Гледах ме с угрижени физиономии и констатирах, че ще им трябва много време докато запомнят и осмислят сложното деветорно устройство на човека. Затова, винаги след като сме прегледали определения материал, ги занимавам и с някои други интересни неща, само за да поддържам интереса и стимула им към усилие и изучаване, доказвайки им какви вълнуващи истини и мирови тайни тепърва предстоят за изучаване. През седмицата след поредната сбирка често някой от най-старателните в групата ми се обаждат и споделят, че повтаряйки у дома материала, който сме взели, все пак му е много трудно. Затова следващия път когато се събираме, това, което вече сме изучавали в "Теософия" и "Въведение в тайната наука" им го прочитам и от "Теософия на розенкройцерите", където същите неща са поднесени в по-лека за възприемане форма – нещо, което цялата група приема свъзторг и усърдно си записват някои неща. Още нещо, което и за мен е изненада, но ме прави особено щастлива. Приятно впечатлена съм от факта, че тази група не бърза в придобиването на знания просто чрез прочит и претупване на материала. Напротив, благодарни са за подробните обяснения и практическите примери, които им давам, защото осъзнават, че именно това прави материала разбираем и усвоим.

Преди да закрием сбирката им давам възможност да ми задават въпроси във връзка с прочетеното и им отговарям давайки им примери от съдържанието на същите неща казани в други книги на Щайнер. Това създава чувството на сигурност и доверие, че всеки следващ път знанията ни ще укрепват и ще се разширяват.

Закриването на сбирката се извършва пак с известно мълчание, четене на календара, розенкройцерската формула и втората част от молитвата към ангела на групата.

Искам да споделя още нещо с другите антропософски групи, което считам за много важно, нещо на което едва ли придават особено значение. Преди запалването на свещта всеки трябва да си изключи телефона, да се погрижи за личните си нужди, защото след затварянето на вратата това ограждане, което правим, не може да бъде прекъсвано. Никой не излиза повече от стаята до приключването. Тази мярка се налага, изпитана е и за сега установявам, че носи много добри резултати.

Лиана Антонова

Антропософска група "Рудолф Щайнер", Стара Загора

1. Едно традиционно колективно обсъждане на съдържанието на съвместната ни работа определя програмата за цяла година. Взетите решения се актуализират ежегодно и продължават да се следват само ако са получили всеобщото одобрение. Непо-

лучилите такова одобрение отпадат.

2. Нищо не правим за защита, защото характерът на съвместните ни действия не изисква това.

3. В известен смисъл настроението се самосъздава. Започваме с "Календара на душата" и веднага преминаваме към предварително поставената тема, върху която всички са мислили. Освен че са мислили, всички са "донесли" със себе си необходимото настроение. Това може да се случи само в групи като тази, където езотеричната работа е била много интензивна в продължение на две десетилетия.

4. За обучение в точния смисъл не може да се говори, защото групата не е учебна. Съставът ни е такъв, че предполага по-скоро съвместно съзряване на едно задълбочено антропософско познание. Целта на дългогодишната ни работа е да имаме принос към правилното пренасяне на антропософския импулс в едно по-далечно бъдеще.

5. Антропософският елемент е изцяло всепроникващ в съвместната ни работа. Ние разглеждаме само антропософски текстове и всякаква друга езотерика е изцяло отстранена. Този въпрос е изначално решен и не възниква в процеса на работата ни. За лица, които си служат с неантропософска аргументация нашите разисквания изглеждат малко скучни.

6. Всеки вторник обсъждаме тема, поставена преди една седмица. Темата е естествено продължение на обсъдената от предишната седмица и представлява част от една цялост, която периодично се обобщава. Към такова глобално обобщение ще пристъпим следващата година, когато ще завършим новия цикъл на Темата на годината върху метаморфозите на мисленето. Преди това работихме седем години върху предишния цикъл

на темите на годината. Паралелно с основната тема винаги сме имали допълнително избрана книга от Рудолф Щайнер, която обединява интересите на всички участници за даден период. За тази година това е мистериината драма на Щайнер. Обикновено всички приятели са прочели вкъщи предварително посочения откъс, но в началото на срещата го прочитаме отново, след което го обсъждаме на отделни части. Всяко мнение се изслушва и приема, а когато възниква по-цялостна концепция върху прочетеното, се предоставя възможност на мислителя да я разгърне в цялата ѝ последователност без коментар. Обсъжданията ни никога не придобиват дискуссионен характер.

7. Не мисля, че те се създават в групата ни. По-скоро добрите комуникативни умения се използват в процеса на съвместната ни работа, за да се предоставят оптимални условия на антропософския импулс да оживее в нашите инициативи.

Веселина Велкова

Група за начинаещи, Стара Загора

1. Групата е на 3 години и това определя изучаването на основните трудове на Щайнер. След "Философия на свободата", "Необходимост и свобода" и "Теософия", сега изучаваме "Как се постигат познания за висшите светове".

2. Според мен запалването на свещта, прочитането на Календара на душата и обсъждането само на Антропософската духовна наука защитава групата. Ако някой знае нещо повече, нека го сподели.

3. Естествено е в началото да има 5-10 минути на адаптация, на свободни разговори, и постепенно хората се освобождават от външните настроения и се концентрират по темата.

4. Изучаване на съдържанието на антропософията и разширяване на впечатленията за това, как тя се приема от останалите, изслушване и разбиране на другите гледни точки.

5. Всеки член е наясно, че групата изучава само духовната наука, дадена в лекциите на Рудолф Щайнер. Заниманията включват и практически занимания, дадени от него.

6. Езотеричният елемент е свързан със свободната воля и личната отговорност на всеки човек сам да избере упражнения и медитации, които са подходящи за него.

7. Всеки прочита предварително текста, който ще се обсъжда. В началото на заниманието един от членовете прави кратко изложение по темата, след което започва дискусия. Членовете се редуват във воденето на сбирките.

8. На първо място осъзнаване на разликата между личната работа и работата в група. Възпитава се толерантност към позицията на другите, преодолява се неудобството и страха, предизвикани от изказването на собственото мнение. За добрата социална атмосфера в групата помагат екскурзиите сред природата, приятелските срещи около камината, подготовката и посрещането заедно на различни празници.

Йордан Димитров

Относно обучението на възрастни

Ако искаме да бъдем сериозни към Антропософията, е необходимо да я изучаваме задълбочено. Но учебният процес е нещо трудно. Как бихме могли да го управляваме самите ние? Как човек учи? Знаем от Рудолф Щайнер, че силите на растежа след седмата година се превръщат в сили за учене. А на 21 годишна възраст активно започва да работи азът. Можем да се запитаем какъв е бил нашият собствен учебен процес. Това, което се разиграва в етерното тяло, има свое съответствие в културната област на живота.

Какви са процесите в етерното тяло?

Естествен (природен) аспект

1. **Дишане.** Цялото тяло диша, всички сетива дишат. В нас влиза и от нас излиза нещо ритмично. Целия си живот можем да схванем като дишане, например: раждането – вдишване, умираването – издишване; събуждането – вдишване, заспиването –

издишване; навътре – навън ...

2. **Затопяне.** Ние имаме собствена топлина и температурните промени в нас са урегулирани. Когато поемаме студени храни, в нас възникват топлинни процеси и обратно.

3. **Хранене.** Етерното тяло с помощта на водата разрушава всяка храна и по много тайнствен начин я превръща в нещо, което да може да стане човешко, в нещо, което става наше. Всяка чужда субстанция е отрова.

4. **Енергетизиране ("Absonderung").** Преходен процес на секретизиране и отделяне, моментът, когато храната става нещо свое, което да може да се абсорбира, процес на трансмутация. Изключително тайнствен вътрешен процес, който е неизяснен.

5. **Задържане, отлежаване.** Процесът на разрушаване трябва да бъде спрял и всички вреди нанесени на организма (от астралното тяло) да бъдат поправени.

6. **Растеж.** Всичко, което умира, се заменя. На всеки 7 години се подменя цялата субстанция на организма.

7. **Възпроизвеждане.**

Тези 7 етерни процеса са на разположение на

учебния процес. Това, което остава като сили след осъществяването на тези процеси, помага за ученето (културен аспект) с участието на аза чрез астралното тяло.

Културен аспект

1. **Възприятие.** То стои най-напред. В него участват 12-те сетива. Те са разположени на периферията на съзнанието. Когато човек е творец и художник, той вкарва жизнените процеси в учебния процес.

2. **Разбиране (свързване).** Това е топлината (ентузиазмът) в процеса на учене. Приетото от вън се стопля от въображението.

3. **Усвояване.** Трябва да има нещо, което да ни храни. Това е най-централният момент на обучението при възрастните. Това е схващането и поемането на знанието. Този процес е много труден. Без него, обаче, не става нищо.

4. **Индивидуация.** Тук вече учителят не може да направи нищо. Човек трябва да бъде готов за това. Той носи нещо ново, нови мисли, нов импулс. Работата е изключително индивидуална. Нещо, което ми принадлежи, го донасям срещу знанието. Този процес отминава много бързо. Появяват се нови въ-

проси, открития, нови аспекти.

5. Упражняване. То предполага повторение и целенасоченост. Чрез него знанията се превръщат в умения, изясняват се различните подробности и нови аспекти, правят се нови открития. Учащият се продължава процеса на превръщане на знанието в нещо свое по пътя към придобиването на нови способности. За упражняването са абсолютно необходими любов и импулс, понеже общо взето хората не го обичат. За да може повторението, което се изисква поради настоящото устройство на човека, да не бъде монотонно и скучно, трябва да се задвижи въображението и да се прилагат разнообразни методи. А това се налага, както знаем от Рудолф Щайнер, и поради необходимостта да се развива у съвременния човек имажинативното мислене.

6. Създаване на нови способности. Често вместо способността идва умението. Но това не е едно и също – умението се придобива и се прилага само в определени тесни области и в определени моменти, способността се проявява винаги и при всички обстоятелства. Комбинирането на някои упражнения води до създаване на способности, обаче е възможно да се правят много упражнения и това да не доведе до никакви способности. Някои упражнения упражняват, а други развиват. Някои добри упражнения могат да развиват така необходимите за общуването социални способности. За всяка нова способност, ако искаме да я придобием, търсим ситуации и възможности, в живота или в обучението, да правим упражнения. Този принцип, че в обучението за възрастни трябва да се създават способности, е приносът на Антропософията в теорията за учебния процес.

7. Творчество. Ако сме придобили добри способности, можем да създаваме, да творим. Ние употребяваме телесните си способности за възпроизвеждане, а като ги издигнем в процеса на обучението, можем да ги превърнем в творчески способности в културната област. Обучение, от което излизаме без да сме придобили творчески способности, не е обучение на възрастни.

В етерното тяло винаги съществуват и се развиват посочените 7 процеса (естествен аспект). Ако азът ги използва, получават се вторите 7 процеса (културен аспект), с помощта на които се осъществява учебният процес.

В обучението трябва да се дава не само и не толкова съдържание, колкото инструменти, средства за придобиване на способности.

Как биваме довеждани до Антропософията в тази сфера? Чрез събуждане на Аза в етерната област. Това е нормалният процес. Ако следваме този път съзнателно, всичко в учебния процес става прекрасно. Художественият процес минава през същите стъпки.

Антропософският учебен процес трябва да бъде отворен, т.е. да не дава готови рецепти, да не постулира абсолютни истини, а да оставя възможности за нови открития чрез новите способности. Ако го затворим, може да стане ограничен.

Етерните процеси са несъзнателни. За да ги по-

ставим в услуга на учебния процес, е необходимо да ги издигнем в съзнанието. Как?

I. Като оживяваме и развиваме дванадесетте сетива.

II. Като ги внесем в душевния живот, т.е. да одушевим седемте жизнени процеса.

Рботейки заедно, първите 3 процеса (културен аспект) създават нов начин на мислене. Останалите 4 процеса създават нов начин на волеизявление, например творчество в изкуството.

Общият резултат от всичките 7 процеса помага за естетическото възприятие и изработване на естетическо съждение. Другояче казано, ако обичаме изкуствата и ги правим, стигаме до естетически възприятия, до естетически възгледи.

Когато науката се слее с изкуството, а ние знаем, че този момент ще настъпи, то ще се използва в учебния процес, а знанието за тези процеси ще се използва в изкуството като внесе несъзнателните процеси в съзнанието и съзнанието в несъзнателните процеси.

Ако се замислим за естеството и качеството на собствения си учебен процес, ще разберем, че Азът трябва да бъде винаги активен във всичко това и можем да си зададем някои въпроси. Например:

- Каква част от етерните процеси в мен са на разположение за учене?
- Каква част от етерния ми организъм е заета с органични дейности и колко сили ми остават за учене?
- В антропософските учебни групи се провежда сериозно обучение. За да постигне целите си, работата в групите трябва да бъде жива дейност. Най-напред нека си изясним целите! Какви цели може да си постави една антропософска група? Например:
- Да разбере и усвои съдържанието на определен текст (лекция, книга и т.н.) чрез анализиране, дискусия и др. подобни.
- Да изживее съдържанието на текста чрез упражнения, разработване на текста по различни начини, извличане на основната идея, определяне на различните мисловни линии и процеси, проучване структурата на текста, трансформиране на формата (чрез изкуство) и т.н. и т.н.
- Да извлече от текста онова съдържание, което по-късно би могло да се превърне в способности от всеки участник в процеса.
- Да създава нови способности у членовете на групата чрез прилагане на различни методи на изучаване.
- Да усвоява Антропософията като методология, което с течение на времето да се превърне в способност да се анализират по антропософски явленията и събитията в живота.
- Да търси начини да внедрява антропософията в живота.
- Да формира нов тип общност като се създават нови умения за социално общуване.
- И още много други възможни цели.

За да бъде изучаването на Антропософията жива дейност, а не само теоретично проучване, е

необходимо работата в учебните групи да представлява процес. Ние знаем, че у Рудолф Щайнер всичко е представено под формата на процеси. Вземете коя да е негова лекция или книга и ще се убедите в това. Но тук не става въпрос да го правим, защото той го е правил. Просто всяко живо нещо расте и се развива докато е живо. Когато спре да се развива, нещото постепенно отмира. Това се отнася и за Антропософията, както тя съществува в нас на Земята. Ако не я подхранваме, не я изпълваме с нашето индивидуално душевно съдържание, ако не я поливаме с нашия ентузиазъм, с чувствата си, ако не садим нови семена и не се грижим да им осигурим топлина, вода и светлина, за да покълнат и порастнат, ако не я пазим от вредители и не чистим плевелите, тя скоро ще залийне и ще изсъхне. А и ние заедно с нея! Всяка сбирка на групата е необходимо да протича като процес, чиято крайна цел да се знае и да се постигне. И някой трябва да се грижи за това! И когато всеки си тръгне от сбирката, евентуално да отнесе със себе си новите кълнове, цветовете и плодовете на този процес. Така ще могат да се създават способности. А ако едно обучение не създава способности, то не е антропософско и не е обучение на възрастни.

Светла Бисерова

Топлият вятър в декември пред Коледа

нежно полъхва и гали лицето ми
чак ме потрися земетресение –
тъй неочакван и необичаен е...

после докарва при мене приятели
с мистично и само на него известно движение
и всички приятели са само приятели

обич стаили - преляла река
от обич и сигурност - свята храна...

ТОПЛИЯТ ВЯТЪР В ДЕКЕМВРИ ПРЕД КОЛЕДА.

Дарина Шентова
04.12.2008, Осеново

Работата в учебните групи

По време на неотдашната сесия на Управителния съвет обсъждахме различни инициативи, които биха могли да подпомогнат развитието на антропософията във Великобритания. Едно от предложенията беше да се споделят опитностите от работата на местните учебни групи из страната.

Като такъв пример е следният текст, в който се скицират различните практически дейности в антропософската учебна в Стоук-он-Тренд. Тази група се събира всяка сряда вечер от 07:30 до 09:30 ч. от повече от 20 г. Мястото на срещите се променя според нуждите или в домове на отделни членове, или в седалището на местните квакери, или в местната баптистка църква.

През годините ние изпробвахме различни форми на самата среща и следният формат съдържащ 5 основни елемента се оказва най-плодотворен за нас:

* * *

1. Като въведение се чете една строфа от "Календара на душата", съответстваща на датата на сбирката. Това спомага да бъде обгърната сбирката от антропософско настроение и съдържание.

2. После, през следващите 20-30 мин. се обсъжда или се прави някое духовно упражнение. То обикновено се избира от "Познания за висшите светове", резюмирано е върху отделен лист и се раздава на всички. Класически пример за това са шестте спомагателни упражнения, които се препоръчват за оживяване на духовния център в областта на сърцето. Специално тези упражнения са неоченими за нашата душевна хигиена и помагат да се предпаз-

ваме от неизбежните егоистични тенденции, които, както знаем, се появяват в нас, докато се борим за духовно развитие. При тези упражнения всеки отделен член на групата прави всяко отделно упражнение по ред през седмицата и после, на следващата среща се споделят опитностите. Това може да бъде особено плодотворно, тъй като поощрява споделянето на нови действителни опитности, които предната седмица са били изживени различно. Понастоящем нашата група свързва това упражнение с темата на годината дадена от Гютеанума (упражнения, водещи до "Култура на сърцето", както са детайлно поднесени в "Anthroposophy Worldwide" 1/08).

3. Прочита се кратка строфа от книгата на Рудолф Щайнер "Строфи и медитации" ("Verses and meditations"). Ние просто вървим по книгата като всяка седмица взимаме поредната строфа. (Удивително е колко често се случва отделна строфа да отговаря точно на събитията във външния свят.)

4. Следва главното учебно занятие, което обикновено се опира на някоя оцновна антропософска книга, като "Теософия", "Тайната наука" и т.н. Тук също се придържахме към дългосрочна цел, като се стремим при избора на следващата книга за обучение да сменяваме основните книги с някои от лекционните цикли на Рудолф Щайнер върху Евангелията. На английски съществуват преводи поне на 11 от тези цикли. През годините ние работим с тях в хронологичен ред, което ни помага да уравниваме знанията си по духовните въпроси със по-задълбочено познание за Христовата Мистерия. Използваме типичния учебен метод като всеки поред чете една-две страници на глас, след което обсъждаме заедно съдържанието, за да развиваме

разбирането си.

5. Сбирката се закрива в определеното време, като отново се чете съответната строфа от "Календара на душата".

* * *

Оказа се, че книгката на Марджър Спок "Изкуството на Гютеанистичния разговор" е извънредно полезна за работата в учебните групи. В тази книжка се описват техники на разговора от най-високо качество, насочени главно към разговори на специално предварително подготвена тема. Но ярките поанти в книгата са безкрайно полезни за всякакъв вид разговор, например, особеното подчертаване значението на "подбудителното слушане".

Настъпва момент, по време на усилията ни в нашите антропософски групи, когато става очевидно защо тези срещи са толкова важни за нашия напредък. Можем да наблюдаваме два важни процеса протичащи в субстанцията на съвместната ни работа. Първо, ние постепенно развиваме нашето разбиране на антропософията като споделяме прозренията си в учебния материал. Но, второ, в многото напрежения, които срещаме в нашите разговори, доближавайки се съвсем близо до прага в битките за познание, ние започваме да опознаваме по-добре самите себе си. Започваме да виждаме силните и слабите си страни и, ако положим необходимото усилие, започваме съответно да се променяме към по-добро.

Брайан Лайнс

Превод от английски - Светла Бисерова

Ако някой има въпроси върху гореизложеното или се нуждае от каква да е помощ, моля пишете на Brian Lines, 38 Lynn Avenue, Stoke-on-Trend, ST7 1PA.

Коледна Конференция Изкуството и посвещението 26 дек. 2008 – 01 ян. 2009, Гютеанум

Темата на тазигодишната Коледна конференция в Гютеанума е "Изкуството и посвещението". Рудолф Щайнер, както никой друг, показва не само епистемологично и теоретично, но също и практически и творчески, как изкуството и посвещението са вървели заедно ръка за ръка през хилядолетия от еволюцията на човечеството. Като един пример от многото, сещаме се за указанията дадени от него в Берлин на 17-ти декември 1906 г. (СС-96). Там се описват степените на посвещението в древността и как те предизвикват преживяването на виждането на Слънцето в среднощния час. Мантричният стих звучащ в началото на лекцията е първият по рода си съставен от Рудолф Щайнер. Рецитацията му от Мари Щайнер е вероятно най-първият художествен опит във връзка с негова лекция. Той е емблематичен за дълбоката вътрешна връзка между изкуството и посвещението, затова ние можем да разглеждаме това събитие не само в историческа

перспектива, но също и като един преход към настоящето. Този двустранен ефект е набирал все по-голяма сила през изминалите години, посредством артистичното оформление на Теософския конгрес през 1907 г. в Мюнхен, както и посредством указанията дадени от Рудолф Щайнер в много лекции по темата за съвременното Розенкройцерско посвещение, което значи също и че той е в хармония с Михаилевата епоха. Всичко това достигна своята първа кулминация в мистериината драма "Портата на посвещението, Розенкройцерска мистерия" от Рудолф Щайнер (1910). Щастливи сме, че ще имаме възможността да видим тази драма по време на конференцията, първо в последователност от отделни сцени във вечерните представления, а после в нейната цялост като едно уникално начало на първи януари на новата 2009 г.

На 27-и декември искаме да почетем шейсетата годишнина от смъртта на Мари Щайнер. В нейно лице ние виждаме една индивидуалност последвала с пълна отдаденост стъпките в развитието както на изкуствата, така и на новия път на посвещение на Рудолф Щайнер.

Сергей Прокофиев ще сподели размисли на

тема Светите нощи. Тези мероприятия ще бъдат достъпни безплатно за всички наши приятели като коледен подарък от Гютеанума. Очакваме ви с "Добре дошли!" в Гютеанума за Коледната конференция.

Вирджиния Сийз, Маргарет Солстад

Превод от английски - Васил Назъров

В момента, когато някой реши да се издигне до висшите членове на човешкото устройство, той би бил неспособен да постигне това, освен ако не позволи на света да се влее в едно артистично схващане за човешкото същество, защото самият свят твори артистично, където той твори духовно. Така, никой не може да разбере човешкото същество, който не може да позволи научното да се трансформира в артистично в неговото собствено вътрешно възприятие.

(24 август, 1923, Пенмайнмауер, СС-284)

Антропософски Групи

Благоевград

Работна група по приложна Антропософия

д-р Стоян Везенков
тел.: 0896 - 650 563
E-mail: vezenkov_neuro@abv.bg
Работа по Валдорфска и лечебна педагогика, биодинамично земеделие, евритмия, антропософска медицина и др.
2700 Благоевград, бул. "Васил Левски" 13

Варна

Група "Михайлова ковачница" (и антропософска библиотека)

Дарина Шентова
тел.: 052 - 640 160; 051 - 106 307
През събота от 09 ч. работа по темата "Ние и съвременето".
9000 Варна, бул. "Владислав" 132

Пловдив

Антропософска група

Радослав Радев
тел.: 0889 472 575
E-mail: radoslav_radev@gbg.bg
Всяка сряда от 19:30 ч. работа по цикъла "Евангелието на Лука" и работа с изкуство.

София

Група "Михаил"

Лалка Фингарова
тел.: (02) 689 949; (02) 980 84 64
Всяка събота от 16 ч. работа по мистериите драми на Рудолф Щайнер, темата на годината и "Кармични отношения II".

Работа с биографията, социална художествена терапия и работа с приказка

Светла Бисерова
тел.: (02) 988 01 78
Малки групи в удобно време по заявка.
1000 София, ул. "Цар Симеон" 55

Група "Рудолф Щайнер"

Александър Бояджиев
тел.: (02) 873 20 27
1113 София, ул. "А.П. Чехов" № 24, ет.5, ап.6
Всяка неделя от 17 ч. работа по "Годишният кръговрат и четирите големи празника", Р. Щайнер

Антропософски кръг "Аристотел"

Доц. д-р Иванка Кирова
Тел. 02 – 831 78 74
Два пъти месечно в четвъртък.
Свободно избрани антропософски теми.
1303 София, ул. "Брегалница" 82

Група "София"

Теофана Манева
ул. "Ген. Паренсов" 47 (вътр. сграда)
тел. (02) 988 84 69; 0878 564 355 (вечер)
E-mail: teofanamaneva@hotmail.com
през седмица в неделя от 11:00 часа
Работа по книгата "Кака се постигат познания за висшите светове" на Рудолф Щайнер

Група "Космософия" (начална антропософска група)

Лиана Антонова, тел. (02) 856 67 35
Всяка неделя, занимания с "Въведение в тайната наука" и "Теософия" от Рудолф Щайнер.

Стара Загора

Група "Антропос-София"

Дора Петрова
тел.: (042) 643 500
Всяка сряда от 19:00 ч. - тема на годината и "Кармични отношения II".
6000 Стара Загора, ул. "К. Ганчев" 41, ет.2

Група "Рудолф Щайнер"

Веселина Велкова
тел.: (042) 623 368
Всеки вторник, работа по темата на годината и "Мистериите драми".
6000 Стара Загора, ул. "К. Ганчев" 41, ет.2

Група за начинаещи

Иглика Ангелова и Йордан Димитров
тел.: 0897 657 298; 0885 059 789
Всеки понеделник от 19:00 ч. работа по книгата на Рудолф Щайнер "Как се постигат познания за висшите светове".

Социална художествена терапия (арт-терапия)

Дочка Колева
тел.: (042) 621 330; 0886 824 715
Два пъти месечно в четвъртък.

Ямбол

Група "Светлина"

д-р Ива Манева
тел.: 0887 179 057
E-mail: svetlina05@abv.bg
Всяка сряда от 18 ч. работа върху темата на годината и "календар на душата".

ПОКАНА

Здравейте скъпи приятели!

Празника "Рождество" се организира в Стара Загора на 21 декември (неделя) от 13:00 часа в Антропософския дом на ул. "Кольо Ганчев" 41А.

Програмата е следната:

1. Въвеждане в празнично настроение:
 - евритмия
 - блок флейти
2. Обръщение към участниците от председателя на АОб.
3. "Светлината на Коледа" - Иглика Ангелова
4. "Песен за съня на Олаф Остезон" - рецитация.

--- кратка пауза ---

5. Разговор в кръг на тема: *Метаморфозите в природата и в човешката душа през зимата във връзка с празника "Рождество Христово"*, водещ - Георги Акабакиев
6. Обща трапеза - кой каквото е донесъл го слага на масата и заедно го изяждаме.
7. Изпращане на гостите

Предполагаме докъм 16:30 да свършим, евентуално, който пътува, към 17:00 да може да си хване рейса. Възможно е преспиване и в дома за гости на Йордан Димитров - цена за вечер - 10 лв. За резервации неговият телефон е 0885 - 059 789

*С празнични пожелания,
Георги Акабакиев*

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Светла Бисерова, Веселина Велкова, Васил Назъров

Адрес:
1000 София,
ул. „Цар Симеон“ 55
Светла Бисерова

тел.: (02) 980 84 64; 988 01 78
имейл: vestnik@aobg.org
уебсайт: www.aobg.org

За съдържанието на публикуваните материали, отговорност носят единствено техните автори.